

veto

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Officiële startshot rectorsverkiezing

Ook Bernard Himpens kandidaat

Minstens drie hoogleraar zullen het tegen elkaar opnemen tijdens de rectorsverkiezing: Mark Waer, Koen Geens en Bernard Himpens. Bart De Moor en Jo Tollebeek stellen zich uiteindelijk geen kandidaat en Rik Torfs houdt de spanning erin tot de laatste minuut.

SIMON HORSTEN |

Vandaag, maandag, moet iedereen die wil deelnemen aan de rectorsverkiezing zijn kandidatuur kenbaar maken. Twee namen gelden al een tijdje als een certitude: die van de huidige vicerector voor Biomedische Wetenschappen Mark Waer en Koen Geens, een rechtenprof die tot vandaag kabinetschef economische zaken is bij Vlaams minister-president Kris Peeters. Deze twee, die zowel inhoudelijk als wat stijl betreft behoorlijk van elkaar verschillen, zijn tot nu toe degenen die het meest worden genoemd als volgende rector van de K.U.Leuven.

HANDICAP

Uit de faculteit Geneeskunde komt behalve Mark Waer nu ook decaan Bernard Himpens op bij de rectorsverkiezing. Himpens, die enige bestuurservaring heeft binnen de universiteit en ook voorzitter is geweest van de Vereniging Academisch Personeel Leuven (VAPL), spreekt tegen *Veto* de hoop uit zich te kunnen opwerpen als alternatieve kandidaat: hij maakt geen deel uit van de huidige bestuursploeg, zoals Waer, maar komt evenmin van buiten de universiteit,

zoals Geens, die nog maar net zijn aanvraag om opnieuw voltijds hoogleraar te worden heeft ingediend.

Langs de andere kant is Himpens' kandidatuur vooral een electorale handicap voor Mark Waer: de stemmen van de faculteit Geneeskunde, die op haar eentje zo'n dertig procent van de kiezers herbergt, zullen nu hoe dan ook verdeeld zijn. Indien er geen extra kandidaat komt, is dat dus goed nieuws voor Koen Geens, die van de verdeeldheid binnen de groep Biomedische Wetenschappen zou kunnen profiteren.

Vorige week bleek al dat ingenieur Bart De Moor, de enige genoemde kandidaat uit de groep Exacte Wetenschappen, zich niet in de strijd zou mengen. Vier jaar geleden viel hij als jongste rectorskandidaat reeds in de eerste ronde af. Hij heeft inhoudelijk wel een grote affiniteit met Koen Geens en zou later nog een belangrijke rol kunnen spelen voor die kandidaat.

BEKOMMERNISSEN

Binnen de groep Humane Wetenschappen blijft de vraag of er naast Geens nog een kandidaat opduikt. Geschiedkundige Jo Tollebeek, de enige van de hier genoemde profes-

schrijven voor Antwerpen. Een intieme band met je studentenstad is dus niet nodig om haar belangen te verdedigen, want dat is uiteindelijk de bedoeling van de nacht van het Examen. Als je echter een chauvinistisch stuk hersens bent dat er niets voor voelt een treinticket naar Antwerpen te kopen kan je nog meedoen aan de online versie van het examen om vooralsnog een toegangsticket uit de brand te kunnen slepen.

MOTIVATIE

Als liefde voor het imago van je

“Wa gade gij me die betonschaar doen?”

Om de vier weken redt Veto u van het wrede kapitalisme. Vergelijkend onderzoek van deze week: hoe steel of beveilig je het efficiëntst een fiets. (p.6)

soren die de voorbije maanden met duidelijke standpunten van zich liet horen, liet zondag weten zijn kandidatuur dan toch niet in te dienen. Hij ziet de zeer korte voorbereidingstijd tot de verkiezing als een praktisch bezwaar en is er bovendien van overtuigd dat enkele bekommernissen die hij samen met gelijkgezinde professoren lanceerde sowieso aan bod zullen komen.

Tollebeek benadrukt ook dat het dit jaar, door het onverwachte aftreden van Vervenne en de op til staande veranderingen in het hoger onderwijs, geen gewone verkiezingen zijn en hoopt dat de cam-

pagne een ernstige inhoudelijke discussie teweegbrengt. Indien bepaalde kandidaten slechts om strategisch-politieke of persoonlijke redenen aan de verkiezing zouden deelnemen, noemt Tollebeek dat “een universiteit onwaardig.”

BEKOREN

De potentiële kandidaat die het vaakst opduikt in de media, professor Kerkelijk Recht Rik Torfs, wacht het langst met de bekendmaking van zijn beslissing. Bij de vorige rectorsverkiezing, in 2005, werd hem aanvankelijk geen enkele kans toegedicht, maar Torfs eindigde

nog op een zucht van de uiteindelijk winnaar, Marc Vervenne. Daardoor is het zeer moeilijk in te schatten wat het Torfs-effect nu zou zijn. Algemeen wordt niet verwacht dat zijn kansen zijn toegenomen, aangezien Torfs' geloofwaardigheid als academicus door zijn diverse mediaoptredens geenszins is vermeerderd. Maar door zijn onafhankelijk profiel en verbale kracht is de professor wel in staat een groot deel van de stemgerechtigden te bekoren.

Hoewel heel wat aandacht naar Rik Torfs gaat, is de verwachting dat de twee grootste kanshebbers voor het rectorschap Mark Waer en Koen Geens zijn. De vorige verkiezingen hebben evenwel uitgeezen dat voorspellingen de bal wel eens volledig mis kunnen slaan.

Daarom valt het overigens evenmin uit te sluiten dat er alsnog een wit konijn tevoorschijn wordt getoverd, iemand wiens naam de voorbije weken niet over de tongen ging.

Hoe dan ook kunnen de officiële campagne, het officieuze lobby en het vergelijken van kandidaten en programma's definitief van start gaan bij de bekendmaking van de kandidaten.

Tiende Nacht van het Examen

De *Standaard* en *Jobat* organiseren dit jaar op 17, 18 en 19 maart al voor de tiende keer de Nacht van het Examen, het zelfverklaarde grootste studentenevenement van Vlaanderen. Plaats van het gebeuren: Kinopoliszalen in Antwerpen, Gent en uiteraard ook Leuven. De laatste twee zijn echter reeds volzet, op de site worden de enthousiastelingen aangeraden zich in te

universiteit niet voldoende motivatie is om alles uit de kast te halen is er een extraatje, reizen, kotfuiwen en andere decadenie ter waarde van in totaal 10.000 euro. Kans maken op die prijzen doe je alleen als jij je in de slimste van de drie studentensteden hebt ingeschreven. Bovendien krijg je sowieso een filmpremière te zien na het examen en krijg je een zak vol *goodies* mee naar huis.

KENNIS

Voor wie niet kan wachten tot 17 maart om iets te winnen vallen er

wekelijks andere prijzen in de wacht te slepen. Zo is er een notebook, een smartphone, een jaar gratis bellen en sms'en, vier zitzakken, 125 euro krediet bij iTunes, 500 euro winkelplezier bij A.S. Adventure of gratis ontbijt tot het einde van het academiejaar te winnen: daar willen we wel eens wat van onze exorbitante kennis voortentoon spreiden.

(RB)

(advertentie)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Veto trakteert:
2 gratis plaatsen
workshop
diversiteit!

Leercentrum Humane Wetenschappen

“Catering is essentieel”

De januari-examens zijn net voorbij, die bachelorpaper of meesterproef zou al half moeten geschreven zijn en voor je het weet is het wéér blok. Wie zich vol goede moed aan de arbeid wil zetten, vecht op drukke periodes voor een plaatsje in menig bibliotheek. Een mens zou bijna de moed gaan verliezen. Geen nood echter, want de redding is nabij.

ELS DEHAEN |

Vorig jaar werd het leercentrum in Veto al geprezen als een totaalproject van de groep Humane Wetenschappen waarbij inspraak van de student van cruciaal belang is. Inmiddels zijn we een jaar verder. We vroegen studentenvertegenwoordiger Wouter Teerlinck om een update.

Veto: *Is er intussen al meer duidelijkheid over het financiële plaatje en de behuizing?*

Wouter Teerlinck: «Ja. Het staat vast dat het gebouw er komt, en wel op de plaats van het vroegere farmaciegebouw (*nabij Alma 2, red.*). Er is ook een budget van vijf miljoen euro vrijgemaakt, wat toch aanzienlijk is. Het leercentrum zou zo'n 500 tot 800 studenten moeten herbergen. Het precieze aantal hangt af van de plannen van de architect.»

Veto: *Waarom verschilt een leercentrum van een faculteitsbibliotheek?*

Wouter: «Het leercentrum zal totaal op studenten zijn gericht. Dit betekent dat er niet alleen ruimte zal zijn voor stille studie, maar ook voor groepswork en ontspanning.

Er zal eveneens catering zijn. Een verbinding met Alma 2 valt te overwegen, want het is echt essentieel dat de studenten het gebouw niet moeten verlaten om te eten.»

«Maar idealiter zullen bibliotheek en leercentrum in de toe-

“Een leercentrum is totaal gericht op de student”

komst niet zo van elkaar gaan verschillen. Ook de faculteitsbibliotheeken willen zich immers aanpassen aan de 21ste eeuw. Zo kan je sinds begin dit jaar een ruimte voor groepswork reserveren in de bibliotheek van de Faculteit Letteren.»

Veto: *Het leercentrum in Sheffield sluit nooit. Is dit in Leuven ook de bedoeling? En zijn hier middelen voor?*

Wouter: «Het heeft geen zin open te zijn op momenten dat er geen studenten zijn. Maar in de drukke periodes, in de aanloop naar en tijdens de examens zelf, is dit zeker de bedoeling. Wel wil men zo weinig mogelijk personeel inzetten: het leercentrum moet zo ingericht zijn dat studenten er probleemloos hun

weg vinden.»

«Naar het voorbeeld van het leercentrum in Warwick zouden er wel *student advisors* komen die studenten helpen met hun eerste papers en algemene vragen. Dit zouden dan opgeleide jobstudenten zijn.»

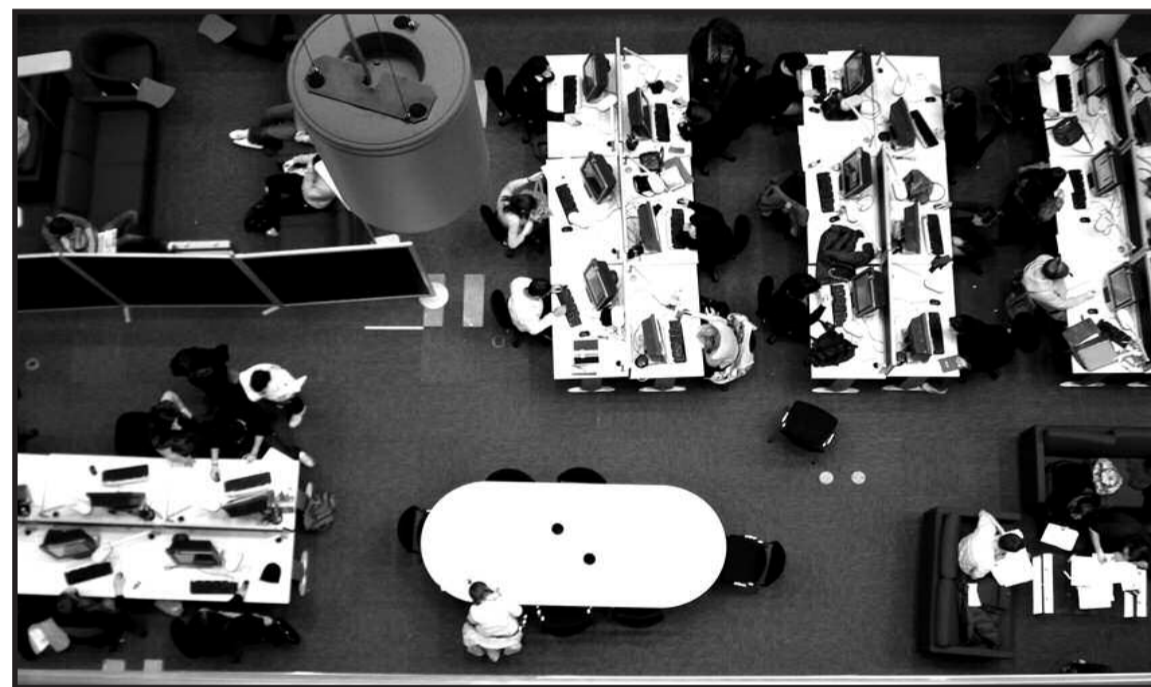
ERASMUS

Veto: *Hoeveel zal de huidige student nog hebben aan het leercentrum?*

Wouter: «De opening is gepland voor het begin van het academiejaar 2012-2013. Studenten die nu

in eerste en tweede bachelor zitten, zullen er dus waarschijnlijk al terecht kunnen. Anderen kunnen uiteraard meedenken aan de concrete invulling van het leercentrum. Erasmusstudenten zijn hiervoor bijzonder interessant. Zij kunnen immers berichten over de inrichting van de bibliotheken en de algemene leeromgeving in het land waar zij verbleven. Maar uiteraard wordt de inbreng van elke student geapprecieerd.»

Het leercentrum zoekt een naam. Verwerf eeuwige roem én een Fnac-bon en mail je ideeën naar leercentrum@loko.be. Meer informatie vind je op <http://onderwijs.loko.be/>

Dagboek van kandidaat-rector Geert Janssen

Dat dwaze geneuzel

Geert Janssen, student en rector-kandidaat, wacht met vertrouwen het officiële startschot van de campagne af; het moment waarop de mogelijke kandidaten eindelijk beslissen of ze al dan niet in de running willen zijn voor het mooiste maar gevaarlijkste ambt aan de K.U.Leuven.

GHOSTBOEKSCRIVJVER |

Maandag. «Nog zeven etmalen en ik weet met stellige zekerheid wie samen met mij het strijdperk zal betreden. Eindelijk, geen dag te vroeg. Al die kandidaat-kandidaten die hun kandidatuur ‘overwegen’ en de jandoedels van de media om de vinger winden met hun zogenaamde verscheurdheid tussen dienstbaarheid aan de universiteit en een hoogst lachwekkende ‘het-is-een-groot-offer-en-ik-weet-niet-of-ik-daartoe-bereid-ben’-houding — ik krijg er het pleuris van, alsook de vliegende tering. Wat is er zo moei-

lijk aan gewoon kleur te bekennen? Me dunkt dat een deel van dat canonicke canaille godbetert een historisch orgasme krijgt telkenmale een hijgende journalist aan de lijn hangt. Ach, proffen. *Il n’y a qu’un pas du sublime au ridicule*, zeg ik wel eens.»

«Neen, geef mij dan maar een eenvoudige jongen die zonder al te veel decorum zegt waar het op staat, die geen energie verspilt aan formaliteiten of mediaspelletjes, maar simpelweg zijn persoon en programma voor het voetlicht brengt en die gewillig laat beoordelen door de kiezer. *Bref*, iemand zoals ik.»

Woensdag. «Bij een kop hete kammillethee — waar ik steeds kruidnagel aan pleeg toe te voegen, voor de smaak en het pijnstillend effect — laat ik mijn gedachten de vrije loop. Hoeveel kandidaten zouden uiteindelijk de arena bereiken? Het doet er amper toe: de academische goegemeente is slechts in staat per dichotomie te redeneren. Hoe verscheiden mijn collega-kandidaten en ik ook zijn, we zullen binnen de kortste keren worden opgedeeld in twee kampen. En waarschijnlijk zijn het de meest gerespecteerde media die zulks een gegaffelde denkwijze het eerst overnemen. Ik zal niet op mijn eigen merites worden beoordeeld, maar op het vermoeden of ik aan deze of gene voorganger wordt gekoppeld. Mijn naam doet er niet toe, mijn vermeende netwerk des te meer.»

Splinter |

Motie

De manier waarop Vlaams minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke het inkantelingsdecreet gestemd tracht te krijgen, tart alle verbeelding. Alle betrokken partijen worden genegeerd.

Het inkantelingsdecreet bevat het juridisch kader voor de overdracht van de academische hogeschoolopleidingen aan de universiteit, eenmaal de academisering is voltooid. Professionele hogeschoolopleidingen zouden ook na 2013 in de hogescholen worden ingericht. Dit alles om een helder binair hogeronderwijssysteem te verkrijgen.

Daar het in juni Vlaamse verkiezingen zijn, moeten ministers die nog iets willen verwezenlijken in hun regeertermijn, zich haasten. Zo ook Vandenbroucke met het inkantelingsdecreet. Decreten die nog deze legislatuur behandeld moeten worden, moeten ten laatste op 6 maart ingediend worden door een parlementair.

Een onhaalbare deadline, zo blijkt. Het ontbeert Vandenbroucke de tijd om alle stakeholders van het hoger onderwijs — studenten, personeel, vakbonden. — deftig te consulteren. Het is voor zijn opvolger, zou je dan denken.

UNDERSTATEMENT

“Niets van”, moet Vandenbroucke geredeneerd hebben. “Tenzij ik herverkozen word, gaapt er na mij een grote leegte in het onderwijslandschap.” Dan maar plan B: zonder maatschappelijk debat en overleg zelf een voorstel van decreet in elkaar fiks, dat snelsnel rechtstreeks kan worden ingediend door een parlementslid. Je zou beter verwachten van iemand die voor een democratisch hoger onderwijs ijvert.

Er valt nochtans veel te zeggen over dat befaamde inkantelingsdecreet, zelfs wanneer we ons beperken tot de noodzaak ervan. Wat is de precieze meerwaarde

van de inkanteling? Welke waarde hebben hogescholen nog na 2013? Verworden zij niet tot een soort beroepsscholen? Kan de inkanteling niet wachten tot het academiseringsproces voltooid is? Was het woord inkanteling überhaupt niet verboden?

Wie schrijft er ondertussen naarstig aan het decreet? In de wandelgangen duiken vooral twee namen op: Luc Van den Bossche, voorzitter van de Associatie Universiteit Gent en Andre Oosterlinck, voorzitter van de Associatie K.U.Leuven. Dat zij niet bekend staan als personen die openstaan voor andermans mening, is een aanzienlijk understatement.

Een gemeenschappelijk vakbondsoverleg roept ondertussen resoluut halt toe aan het plan-Vandenbroucke. Kan je dat daadwerkelijk negeren? Het is jammer dat de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) al een paar maanden plat ligt: een eensgezinde studentenlobby had de druk op de minister enkel kunnen verhogen.

Wat heel dit zaakje nog meer doet stinken, is de gigantische kost die ermee gepaard gaat. De commissie Soete spreekt over honderd miljoen euro voor alle universiteiten tegelijkertijd, Oosterlinck over honderd miljoen euro voor de Associatie K.U.Leuven alleen al. Dat is van dezelfde grootteorde als er deze legislatuur voor hoger onderwijs bijkwam. Ook al rouwt er niemand om meer middelen voor onderwijs, er moet wel op een democratische manier met de gelden wordt omgesprongen. Dat dat momenteel niet het geval is, verdient een motie van jewelste.

KEN LAMBEETS |

(dit is een Splinter: de bovenstaande tekst is de mening van de schrijver ervan)

Rechtzetting

Omdat het verslag van de Algemene Vergadering (AV) van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) van vrijdag 20 februari nog niet werd goedgekeurd, had het artikel over de interdisciplinaire en verbredende opleidingsonderdelen niet gepubliceerd mogen worden in Veto 3515. Bovendien betreft het op tafel liggende voorstel geen vrije keuze uit het volledige onderwijsaanbod, maar een keuzeruimte

voor een beperkte lijst van interdisciplinaire opleidingsonderdelen — bijvoorbeeld *Lessen voor de eenentwintigste eeuw* — en opleidingsonderdelen die speciaal ontwikkeld zijn om studenten uit een andere groep kennis te laten maken met een ander wetenschapsveld — bijvoorbeeld *Wetenschap van de kosmos*. Onze excuses voor het ongemak.

Eveneens in Veto 3515 werd Vincent De Roeck foutief als voorzitter van het LSVV bestempeld, dit moet echter Philippe Caeymaex zijn.

«En de media hebben macht, al beseffen ze zelf niet waarin die precies ligt besloten. Stel dat een weekblad mijn netwerk in beeld brengt, mijn adresboek op straat gooit. En stel dat dat netwerk bulkt van de namen die niet bepaald bekendstaan om hun democratische ingesteldheid. Het zou de doodsteek betekenen voor mijn kandidatuur, ongeacht mijn intrinsieke kwaliteiten.»

«Gelukkig heb ik geen netwerk. Of liever: mijn vrienden zijn niet gekleurd door hun verleden. Ik zoek steun bij mensen zonder vijanden. Ook al lachen mijn tegenstrevers daarmee: wie geen vijanden heeft, heeft geen macht. Misschien is dat zo. Maar de macht beheer ik liever zelf. Daar heb ik geen vrienden voor nodig.»

Zaterdag. «Ik lees de kranten. En-

kelen hebben hun definitieve ja-woord gegeven om toe te treden tot de verkiezing. Anderen twijfelen nog. Zeggen ze. Waarom dat getreuzel, dat dwaze geneuzel?»

«Net voor ik slapen ga, voel ik de misselijkheid opkomen. Ik hang wel twintig minuten boven de latrine.»

Zondag. «Een woelige nacht gehad. Gedroomd van het rectorchap. Bezweet wakker geworden, al won ik in mijn dromen glansrijk de verkiezingen. *Les rêves de la veille sont quelquefois les vérités du lendemain*, declameert mijnheer pastoor een uurtje later. Het beurt me op. Ja: wat mij toekomt is de toekomst. En die begint niet gisteren of morgen: tot nader order begint de toekomst nog steeds vandaag.»

Minister Vandenbroucke en decreet stuiten op njet van vakbonden

“Oorlog als het decreet er komt”

De onderwijsvakbonden zijn niet te spreken over hoe het inkantelingsdecreet er wordt doorgedruwd, zo snel nog voor het einde van de Vlaamse legislatuur. In niet mis te verstane verwoordingen dreigen ze met ‘oorlog’ als het er toch komt tegen zes maart, de gestelde deadline. “Stop ermee,” luidt hun laatste waarschuwing aan minister Vandenbroucke.

MAARTEN GOETHALS & KEN LAMBEETS |

Het kabinet onderwijs vindt de kritiek “niet terecht”. “De sp.a-fractie in het Vlaams Parlement zal eerst toetsen bij de collega’s waar ze staan. We niet gaan aandringen bij de andere politieke partijen als het draagvlak onvoldoende blijkt,” zegt kabinetschef Koen Pelleriaux.

WEINIG TIJD

Al geruime tijd zijn de instellingen vragende partij voor een aangepaste wetgeving aan de onderwijsrealiteit. Onderwijsminister Vandenbroucke (sp.a) bleek ontvankelijk voor de vraag en begon te schrijven aan een allesomvattend basisdecreet, dat onmiddellijk ook zou inspielen op de uitdagingen en structuraanpassingen die de komende

ten. En dat hij per se het decreet voor het einde van zijn legislatuur wil gestemd krijgen, is onaanvaardbaar voor de onderwijsvakbonden. Ook het zogenaamde inkantelingsdecreet waar alleen hoogdringende punten in zijn opgenomen, gunnen ze de minister niet. Het enige dat nog kan in deze termijn is een ‘voorstel tot decreet’ formuleren,” zegt Luc Van den Bosch, algemeen secretaris van het Vlaams Secretariaat voor het Openbaar Ambt (VSOA) groep Onderwijs. “Een ‘ontwerp tot decreet’ maken, gaat niet meer, zeker als je nog met alle partners moet gaan onderhandelen (laatste datum van indiening in het Vlaams parlement is 06.03.2009).”

Op een gemeenschappelijk overleg kwamen de vakbonden tot eenzelfde vergelijking: “Er is nu geen meerwaarde om het decreet door te

ren met zowel studenten als docenten en alle andere vertegenwoordigers. Wij zijn nog niet officieel geconsulteerd.”

“We hebben de minister nochtans al in november gewaarschuwd dat hij het beter niet zou doen want er is te weinig tijd. Er zijn nu ook nog te veel onduidelijkheden over bepaalde concepten, zoals ‘inkanteling’, aldus de liberale vakbondsverantwoordelijke.

Van den Bosch krijgt bijval van Rudy Van Renterghem, adjunct secretaris-generaal van de Christelijke OnderwijsCentrale (COC): “Hét argument om het inkantelingsdecreet er door te duwen is de academisering. Een voor COC nog steeds niet overtuigend argument. We stellen vast dat het lopende proces van academisering zonder inkanteling dient uitgevoerd te worden. Daarbij zijn slechts beperkt middelen voorzien en moet het ontwikkelingsproces maar gerealiseerd worden met de beperkte personele middelen en met de constructie van de associaties. Pas als al het werk gerealiseerd is — weliswaar met de ondersteuning van de universiteit — worden de opleidingen als het ware “kant en klaar” ingekanteld.”

DRAAGVLAK

Het onderwijskabinet nuanceert 6 maart. “Het is wel zo dat alle decreten die nog deze legislatuur willen behandeld worden door het Vlaams Parlement, moeten ingediend zijn op 6 maart. Wat later ingediend wordt, kan gewoon niet meer gestemd worden voor of tijdens de laatste plenaire vergadering.” Voor Pelleriaux moet de volgende dagen dus beslist worden. “De sp.a-fractie in het Vlaams Parlement zal daar-

Inhoud

vervangingsdecreet

Omdat de goedkeuring van het basisdecreet, dat het wettelijke kader voor het hoger onderwijs vastlegt, niet meer voor deze Vlaamse legislatuur is, ligt nu een soort samenvatting met de dringendste punten ter stemming. Sommige aanpassingen zijn al voor volgend academiejaar gepland. De instellingen maken zich intussen klaar.

De inhoud van het decreet gaat studenten soms rechtstreeks aan, zoals de mogelijkheid van tweejarige masters voor alle opleidingen. “Vanuit het onderwijsveld is er een steeds grotere druk om, rekening houdend met de internationale ontwikkelingen en uitdagingen, voor een groot aantal opleidingen over te gaan tot een uitbreiding van de studieomvang,” staat hierover in een memorie van toelichting.

Als het decreet gestemd raakt, veranderen er ook zaken op institutioneel niveau. Vóór eind 2009 moet de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad

(VLUHR) op poten staan. Dit orgaan zal de Vlaamse overheid adviezen verstrekken inzake hoger onderwijs, in plaats van de twee aparte organen die momenteel bestaan.

Daarnaast stelt het decreet enkele hervormingen voor wat het accreditatie betreft. Dat is het toekennen van een soort kwaliteitscertificaat aan opleidingen. Waar instellingen nu pas om de acht jaar worden doorgelicht en goedgekeurd, kan deze termijn in de toekomst worden verkort (6 jaar) of verlengd (10 jaar).

Tot slot maakt het inkantelingsdecreet, het mogelijk om binnen associaties onderwijsbevoegdheden te herschikken. Dat is belangrijk in het kader van academisering en de integratie van hogeschoolopleidingen in de universiteit. Taken die vroeger ook typische lokale verantwoordelijkheden waren, worden nu associatiematerie, zoals trajectbegeleiding voor studenten, het vrijstellings- en toelatingsbeleid en personeelszaken.

(MG) |

“Er is nu geen meerwaarde om het decreet door te voeren”

jaren op til zijn. Daarbij inspireerde hij zich voornamelijk op de verslagen van de commissie Soete, die de opdracht had modellen uit te tekenen voor een optimaal en gerationaliseerd hogeronderwijslandschap in Vlaanderen.

Maar de minister is, volgen sommigen, te laat in gang gescho-

voeren.” Van den Bosch: “Laat ons zeer duidelijk zijn: Stop ermee, om dit op een drafje te doen en liefst zo snel mogelijk. Als het decreet er via een voorstel van decreet nu toch komt, dan is er een serieus ‘sociaal’ probleem. Alvorens je een decreet wil stemmen, moet je eerst een breed maatschappelijk debat voe-

“Het argument voor inkanteling is academisering”

om toetsen bij de collega’s waar ze staan. We willen dus wel graag weten van de andere partijen of ze het inkantelingsdecreet nog willen deze legislatuur of niet. Als het politieke

draagvlak te smal is, zal sp.a het decreet niet proberen ‘door te drukken.’” aldus de kabinetschef.

Universiteiten engageren zich voor sans-papiers Plicht om te reageren

De Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) trad zondag naar buiten met een persbericht waarin alle verbonden instellingen een gezamenlijk standpunt innemen in het regularisatiedebat. Aanleiding is de situatie van de sans-papiers die al enkele maanden op een campus van de VUB kamperen en sinds zestien februari in hongerstaking zijn.

HERLINDE HIELE |

“Universiteiten kunnen zich niet afzijdig houden. Zij moeten zich kritisch durven opstellen ten aanzien van politieke en morele gezagsdragers,” zo klinkt het bij monde van de rectoren. “Wetenschap zoals die aan de universiteit wordt beoefend, dient het eendimensionaal denken en handelen te ontmaskeren. De realiteit is ingewikkelder en identiteiten zijn gelaagder dan ‘ideologen’ voorhouden. We moeten zonder vooringenomenheid op zoek naar

nieuwe denksporen en aandacht vragen voor de uitvoering van een menswaardig asiel- en migratiebeleid.”

REGULARISATIE

De rectoren roepen de politieke verantwoordelijken op om dringend werk te maken van een integrale uitvoering van het regeerakkoord van 18 maart 2007. Dit akkoord houdt in dat mensen die sinds eind maart 2007 op het grondgebied verblijven en die een werkaanbieding hebben, het statuut van zelfstandi-

gen verwerven en een arbeids- en verblijfsvergunning krijgen. Vertegenwoordigers van verschillende ideologische instanties lanceerden eerder ook al dezelfde oproep. Volgens de rectoren is een eerste stap om werk te maken van de regularisatie van de zogenaamde “eerste categorie personen” van dit regeerakkoord. Die bestaat uit mensen die vaak al lang in België verblijven. Dit zou een eerste fase kunnen zijn in een geleidelijk stappenplan dat een oplossing moet bieden voor de sans-papiers, zonder dat het de bedoeling om de lat van de regularisatie plotseling te verlagen.

SAMENWERKING

De VLIR schaart zich met deze houding dus achter de Conseil Interuniversitaire Francophone

(CIUF), de raad van de universiteiten van de Franse gemeenschap, die al eerder een gelijkaardig standpunt had ingenomen. Het komt er voor de universiteiten nu op aan om in samenwerking met de hogescholen initiatieven te nemen om zo de migratieproblematiek op

huisvesten, al is dat niet eenvoudig: er moet rekening gehouden worden met sanitair, verwarming enzovoort.” Anders dan aan de VUB zou het dus niet gaan om het vrijmaken van een parkeerterrein, daar gaat het immers om een bezetting,” aldus Vervenne.

“Er wordt gezocht naar mogelijkheden om die mensen te huisvesten”

de agenda te plaatsen. “Als mensen in nood aankloppen omdat ze geen oplossing meer zien, is het onze plicht daarop te reageren en het nodige te doen om hen bij te staan en op vreedzame wijze oplossingen te bepleiten voor hun uitzichtloze situatie”, aldus de rectoren. Volgens Vervenne zou dit concreet weerslag kunnen hebben op de K.U.Leuven “Er wordt momenteel gezocht naar mogelijkheden om die mensen te

Wat de studenten betreft, is de rector er zich van bewust dat die misschien niet allemaal even enthousiast zullen reageren, al hoopt hij toch dat de studenten zich mobiliseren en actief voor deze zaak zullen inzetten. “We leven in een samenleving waar culturen vermengen en afstanden steeds kleiner worden. Deze problematiek kan en mag daarom niemand onberoerd laten,” aldus de rector.

Kort onderwijs

VAN DE GROND

Voor alle wannabe Star Trek fans is er goed nieuws. Vorige week raakte immers bekend dat de K.U.Leuven, in samenwerking met de UGent, vanaf volgend jaar een éénjarige master na master in Space Studies zal aanbieden. Hoewel de opleiding zich ook tot ruimtetechnolo-

gie zal richten, zal ze minder technisch onderbouwd zijn dan haar buitenlandse collega’s. Er wordt dan ook aangeraden om, indien je ambities koestert om effectief in de ruimte te gaan, toch maar in te schrijven aan de Koninklijke Militaire School.

BIJ DE PAKKEN

Dat er een economische crisis is, is oud nieuws. Dat deze stilaan iedereen begint te raken, raakt ook algemeen bekend. Recenter is het nieuws dat ook onderwijsinstellingen een impact beginnen te merken. Verschillende Amerikaanse universiteiten hebben al een

personeelsstop aangekondigd en hun bouwplannen in de koelkast gestoken. Nog anderen nemen drastischere stappen en zien zichzelf genoodzaakt om delen van hun kunstcollectie te verkopen om hun budget in balans te houden. Aan de Vlaamse universiteiten zullen dergelijke zaken minder vlug

voorkomen. Vlaamse instellingen zijn minder afhankelijk van privé-donaties in tegenstelling tot hun Amerikaanse zusterinstellingen die hier tot de helft van hun budget uithalen.

(RM) |

WORKSHOP
omgaan met diversiteit
 Iedereen kan het leren

Ontdek de betekenis, de waarde en de valkuilen van diversiteit op de studentenvorming van **NADIA DALA**

5 maart
 sessie 1: Van 10u tot 12u
 sessie 2: Van 13u tot 16u
MTC 00.59

Gratis

Heb je interesse om de studentenvorming bij te wonen? Mail dan naar loko@loko.be

Nadia Dala studeerde arabistiek en islamkunde. Ze werkte onder meer voor De Standaard, De Morgen en de VRT. Ze presenteerde diverse programma's op Canvas, zoals 'Voetbizoeker', 'Republica' en 'Moslim's'. Ze schreef ook verschillende boeken waaronder 'Als de sluisers vallen' en in het najaar 2008 verscheen haar goed ontvangen debuut 'Waarom ik mijn moeder de hals doorsneed'.

LOKO KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Ronde-tafelgesprekken over VVS

Nieuwe bestuurders bekend vóór verkiezing

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) krijgt binnenkort een nieuwe Raad van Bestuur. Op 12 maart wordt er gestemd, maar de uitslag werd al vastgelegd op de zogeheten 'ronde-tafelgesprekken' waarop Vlaamse studentenraden zich over de overkoepelende organisatie beraden.

SIMON HORSTEN |

Al geruime tijd formuleren studentenraden uit Leuven en Gent kritiek op VVS. De organisatie zou onder andere weinig representatief zijn, te politiek gekleurd en weinig voeling hebben met een deel van de achterban. LOKO, de Leuvense studentenraad, stapte twee jaar geleden uit VVS maar lijkt zich nu langs de grote poort terug naar binnen te laten.

Vorige vrijdag werd immers beslist wie in de volgende RvB van VVS zal zitten. Dat gebeurde tijdens een vergadering van de meeste Vlaamse studentenraden, maar in afwezigheid van de kandidaat-RvB'ers zelf. Een lange discussie, gelardeerd met allerhande veto's tegen kandidaten, leidde tot de volgende samenstelling: Klaas Keirse en Bert Vandekendelaere, de voormalige voorzitter en ondervoorzitter van LOKO, zullen diezelfde

functies vervullen bij VVS en voorts zou de RvB bestaan uit Thijs Verbeurgt, studentenvertegenwoordiger aan de UGent, en Jonas Vincken, de enige overblijver van de vorige RvB en afkomstig van de Universiteit Antwerpen.

Opvallend is dat zich onder de kandidaat-RvB'ers, die volgens afspraak vrijwel zeker kunnen zijn van hun verkiezing, geen hogeschoolstudent of vrouwelijke student bevindt. Behalve Jonas Vincken is ook de onderwijservaring op Vlaams niveau zeer beperkt. Bovendien zijn verschillende verkozenen politiek actief.

President, uitvoerder, herder, manager, primus inter pares — oftewel:

Wat is een rector?

"De rector vertegenwoordigt de universiteit en de universitaire gemeenschap," zo wordt het netjes verwoord in het organiek reglement van de K.U.Leuven. Akkoord, maar wat doet een rector nu precies?

SIMON HORSTEN |

Als we voortstruinen door het organiek reglement, zeg maar de grondwet van de universiteit, dan lezen we nog enkele formele bevoegdheden van de rector. Zo zit hij (of zij, in theorie) enkele van de belangrijkste raden of organen voor: de Academische Raad, waarin alle gedeeltes van de universiteit vertegenwoordigd worden, de Bijzondere Academische Raad, de Universiteitsraad en het College van Bestuur (CvB). Dat laatste is eigenlijk het belangrijkste, aangezien het CvB, waarin ook de vicerectoren, de algemeen beheerder en een student zetelen, het dagelijks bestuur bestiert van de universiteit. Het is daar dat de opdrachtverklaring en de visietekst van de K.U.Leuven een concrete invulling krijgen. Vele nota's en beleidsvoorstellen zien het licht in het CvB, al hebben ze natuurlijk nog een hele weg te gaan langs allerlei andere organen voor ze van kracht kunnen zijn.

Niet enkel zit de rector het CvB voor, hij kan ook hoogst persoonlijk het grootste deel van zijn dagelijks bestuur uitkiezen. Hij kiest wie vicerector wordt, en kan zelfs "te allen tijde aan de Inrichtende Overheid voorstellen om het mandaat van leden van het College van Bestuur te beëindigen," aldus het organiek reglement. Met andere woorden: we kiezen dit semester dan wel een rector, de verkozenen mag zelf een ploeg samenstellen, net zoals de Amerikaanse president zijn kabinet vormgeeft. De algemeen beheerder en een studentenvertegenwoordiger zijn de enigen die niet door de rector zelf worden gekozen.

Daarnaast zijn er ook nog enkele controlerende organen — zoals de Academische Raad en de Raad van Bestuur — die een oogje in het zeil houden. Het is zelfs zo dat een rector en zijn ploeg vandaag een stuk minder te zeggen hebben dan vijf jaar geleden: toen combineerde de rector zijn mandaat met het

voorzitterschap van de Raad van Bestuur en van de Associatie. Nu zijn die drie functies verdeeld over even veel personen. Toch blijft de keuze voor een rector van fundamenteel belang voor de koers die de universiteit vaart.

MAGNIFICUS

Nu is het invullen van een functie nooit een exacte wetenschap; in feite weet je nog niets als je hoort dat de rector de 'visie' en 'opdracht' van de universiteit vertaalt naar concrete beleidsdaden. Er is dan ook heel wat discussie over de invulling van het mandaat.

Meestal worden twee stereotypes bovengehaald om die discussie weer te geven: sommigen vinden dat een universiteit, die tenslotte met een immense hoop gemeenschapsgeld overweg moet, bestuurd dient te worden door een 'managerstype', anderen pleiten eerder voor een volbloed academicus met een 'universitasprofiel'. In het eerste geval ligt de nadruk op het besturen van het grote bedrijf dat de universiteit is en op *accountability* of verantwoording ten aanzien van de overheid, in het tweede geval wordt de rector gezien als een primus inter pares, iemand die de universiteit recht doet als gemeenschap van intellectuelen, vrijdenkers die een voortrekkersrol spelen in de maatschappij. In sommige landen, zoals Ierland, zijn die twee functies gesplitst: daar speelt de rector of rector magnificus een louter ceremoniële rol en heb je daarnaast een niet-academicus die de facto de universiteit bestuurt.

In werkelijkheid is het onmogelijk deze twee types van elkaar los te koppelen. Een universiteit is een groot bedrijf, de bestuurder ervan moet dus over enige bestuurlijke competenties beschikken. Langs de andere kant is een universiteit niet hetzelfde als een autofabriek; haar belang voor de maatschappij is lang niet enkel van economische aard. Om het onderwijs, het onderzoek en de dienstverlening zo optimaal

mogelijk te laten functioneren, heb je méér nodig dan een getalenteerde ceo.

In het officiële rectorprofiel dat vier jaar geleden werd opgesteld, vind je al deze elementen terug. En nog een pak andere ook, niet voor niets schreef *Veto* bij de bekendmaking ervan: "Wie alles opsomt, somt niets op." Het profiel is zo vaag geformuleerd dat iedereen er wel zijn ideale rector in kan zien.

POPULARITEIT

Dan rest ons nog de vraag wat voor rector de K.U.Leuven nodig heeft vanaf 1 augustus 2009. De volgende rector zal alleszins te maken krijgen met een cruciale periode in het hoger onderwijs, met de academiëring van bepaalde hogeschoolopleidingen en de daaruit volgende structuurwijzigingen als grootste blikvanger. Ook intern zal aan de universiteit heel wat veranderd moeten worden. Nu tot rector worden verkozen is dus niet bepaald een geschenk.

Idealer is de volgende rector iemand met een sterke visie en de wil om die niet zomaar door te drukken maar ook duidelijk te communiceren binnen de universiteit — op elk moment van de besluitvorming. Bovendien mag hij er niet voor terugschrikken in bepaalde dossiers het voortouw te nemen en zich zo misschien zelfs te 'verbranden'; de noodzakelijke veranderingen die op til staan, maken dat de volgende rector waarschijnlijk niet moet rekenen op een grote populariteit.

Hoe het ook zij, vanaf vandaag kunnen de kandidaten tegen elkaar worden afgewogen door de universitaire gemeenschap. Want in *abstracto* een beeld schetsen van een rector, dat is zoiets als het schrijven van een ideaal profiel. Wie alles opsomt, somt niets op.

Officiële informatie kan je vinden door op de webpagina www.kuleuven.be/overons door te klikken onder het hoofdstukje 'Beleid'

INFODAGEN KHLEUVEN

WOENSDAG 11 MAART

VAN 14.00U TOT 16.30U.

Interesse in één van deze professionele bacheloropleidingen?

DEPARTEMENT ECONOMISCH HOGER ONDERWIJS
 Bachelor in Bedrijfsmanagement
 Bachelor in Business Management - Marketing
 Bachelor in Office Management*

DEPARTEMENT GEZONDHEIDSZORG EN TECHNOLOGIE
 Bachelor in Biomedische Laboratoriumtechnologie
 Bachelor in Chemie
 Bachelor in Office Management*
 Bachelor in Toegepaste Informatica
 Bachelor in Verpleegkunde
 Bachelor in Voedings- en Dieetkunde
 Bachelor in Vroedkunde

DEPARTEMENT LERARENOPLEIDING CAMPUS HEVERLEE
 Bachelor in Onderwijs, Kleuteronderwijs
 Bachelor in Onderwijs, Lager Onderwijs
 Bachelor in Onderwijs, Secundair Onderwijs

DEPARTEMENT LERARENOPLEIDING CAMPUS DIEST
 Bachelor in Onderwijs, Kleuteronderwijs
 Bachelor in Onderwijs, Lager Onderwijs

DEPARTEMENT SOCIALE SCHOOL HEVERLEE
 Bachelor in Sociaal Werk

* De afstudeerrichtingen Bedrijfsvertaler - Tolk en Management Assistent vind je in Departement Economisch Hoger Onderwijs, afstudeerrichting Medical Management Assistent in Departement Gezondheidszorg en Technologie.

MEER INFO OP
WWW.KHLEUVEN.BE/INFODAGEN

KHLEUVEN
 KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN
 Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

Inter Pares (8): Eros vs. Katechetika

Seksuele frustraties versus pilaarbijterij

Preses ben je niet alleen. Om dat even in de verf te zetten, nodigt Veto om de twee weken enkele onder de velen uit voor een pittige babbel of gewoon een vertrouwelijk gesprek. Deze week is het de beurt aan de Heiligen van Katechetika (Bruno Spriet en Raf Vanhorebeek van Godgeleerdheid) en de Hoeren van Eros (Silke Brants en Heleen Van Den Bogerd van Seksuologie).

CHRISTOPH MEEUSSEN & MAUD OYEN |

Veto: Wat leren jullie eigenlijk binnen jullie opleiding?

Silke Brants: «Dat zou ik van jullie wel eens willen weten.»

Raf Vanhorebeek: «Ik anders ook van jullie!» (hilariteit)

Heleen Van Den Bogerd: «Praktijkvakken hebben we niet; laten we dat maar meteen de wereld uithelpen. Dat is zowat de meest gemaakte opmerking wanneer je zegt dat je seksuologie studeert.»

Raf: «Wij bestuderen verschillende religies, de leerstellingen van de katholieke kerk...»

Bruno Spriet: «Er zijn ook vakken als Nieuwe Religieuze Bewegingen of Geschiedenis van Kerk en Theologie. We hebben ook Ethiek, bijvoorbeeld Seksualiteitsethiek.»

Silke: «Wij hadden Ethiek van Gezin, Relaties en Seksualiteit. Het viel me op dat dat behoorlijk katholiek geïnspireerd was. Is dat bij jullie vakken ook zo?»

Bruno: «Er is een verschil tussen godsdienstwetenschappelijke vakken en theologische vakken. Bij een theologisch vak ga je kijken wat de Kerk over iets zegt en wat je daar vandaag nog mee kan doen. Bij godsdienstwetenschappelijke vakken is dat helemaal niet zo. Inleiding tot het Jodendom wordt bijvoorbeeld gegeven door een Jood die uitlegt waarom de christenen verkeerd zijn.»

Veto: In welke zin was dat vak bij

Seksuologie dan katholiek geïnspireerd?

Silke: «We ervaren dat allemaal als behoorlijk conservatief. Het was erg duidelijk dat de voorkeur uitging naar de christelijke waarden. We vonden dat spijtig, omdat je als seksuoloog mensen niet kan helpen met hun vragen over seksualiteit, gezin of relaties wanneer je enkel rekening houdt met dat ene waardepatroon. Zo lasen we een tekst over waarom homoseksuele mensen geen toegang zouden mogen krijgen tot het huwelijk. Van die tekst werd dan gezegd dat ze een open visie op homoseksualiteit voorstond, terwijl me dat toch niet bepaald een open visie lijkt.»

“Er zitten wel héél rare mensen in onze richting”

Heleen: «We hebben verder vooral veel wetenschappelijke vakken. Een mix van psychologie, biologie en sociologie.»

Silke: «Je mag niet automatisch therapie geven wanneer je bent afgestudeerd als seksuoloog. Je kan bijvoorbeeld wel meewerken aan projecten in middelbare scholen of met Sensoa, of aan preventie doen. Iedereen mag zich trouwens seksuoloog noemen, het is nog steeds geen beschermd beroep.»

Veto: Welke activiteit zouden jullie samen kunnen plannen?

Raf: «We hebben vorig semester een Hoeren & Heiligen TD georgani-

seerd.»

Silke: «Wij doen dit semester een Marcellekes & Jarretellekes TD.»

Bruno: «Een gezamenlijk debat rond seksualiteit zou nog interessant kunnen zijn.»

Veto: Wat zijn de clichés over elkaars studierichting en in hoeverre kloppen die?

Bruno: «Iedereen die seksuologie studeert is seksueel gefrustreerd.»

Silke: «Mijn mama zegt altijd dat er iets mis is met psychologen, dus dat zal met seksuologen ook wel zijn.»

Heleen: «Er zitten wel héél rare mensen in onze richting.»

Bruno: «Leren jullie ook dingen over tantrische seks?»

Silke: «Nee, jammer eigenlijk!»

Heleen: «Zijn studenten Godgeleerdheid pilaarbijters? We hebben soms les aan jullie faculteit, in het MTC. Daar lopen dikwijls paters en nonnetjes rond.»

Raf: «Die nonnetjes komen vooral uit het buitenland. Ze komen vaak

uit culturen waar het christendom nog heel sterk aanwezig is. Het is jammer dat mensen je meteen beschouwen als een conservatief persoon wanneer je theologie studeert. Terwijl bij ons op de faculteit ook de grootste ketters aller tijden zitten.»

Silke: «Jullie zijn niet allemaal even braaf en godsvruchtig?»

Bruno: «Ik ben vanmorgen om zes uur gaan slapen.»

Raf: «Na een lange nacht studie...»

Bruno: «...van de abdijbieren.»

Veto: Is er nog een tip die jullie, vanuit jullie vakgebied, aan de Vetolezer willen meegeven?

Silke: «Je moet praten over seks en

relaties. Als je een gezond seksleven wil en een gezonde relatie, dan is dat gewoon heel belangrijk.»

Bruno: «Het is een beetje paradoxaal dat er tegenwoordig zoveel over seks wordt gepraat, terwijl dat veel te weinig gebeurt door de personen die er eigenlijk over zouden moeten praten.»

Heleen: «Wanneer je seks hebt met

iemand, stel je je heel kwetsbaar op. Maar je stelt je nog kwetsbaarder op als je erover wil praten.»

Bruno: «In ons kringlied staat: ‘God is liefde, en dat zetten wij om in de praktijk.’ Dat is mijn tip voor iedereen: je hoeft niet te geloven in God, maar heb elkaar toch een beetje lief, dan wordt het misschien een betere wereld.»

(CHRISTOPH MEEUSSEN)

RvS stelt eisen voor regionale verkiezingen

K.U.Leuven wil goedkoper openbaar vervoer voor álle studenten

Naar aanleiding van de Vlaamse verkiezingen in juni werkt de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) momenteel een eisenpakket uit om voor te leggen aan verschillende partijen. Het belangrijkste punt voor de K.U.Leuven is dat de onevenredige financiering voor sociale voorzieningen wordt weggevoerd. Daarnaast wil de universiteit onder andere ook goedkoper busvervoer voor studenten van alle leeftijdscategorieën.

JEROEN DEBLAERE & CHRISTOPH MEEUSSEN |

Verschiedende organisaties en instellingen leggen in de aanloop naar de verkiezingen dossiers voor waarin ze een aantal actiepunten opsommen. Ze hopen dat deze in de partijprogramma's terechtkomen, waarna ze misschien later in het regeerakkoord worden opgenomen en uitgevoerd. De Raad voor Studentenvoorzieningen de afdeling binnen de K.U.Leuven die advies geeft in zaken als mobiliteit, huisvesting en studietoelagen, werkt momenteel voor de allereerste keer aan zo'n memorandum. Ze somde daarvoor een tiental actiepunten op.

FINANCIERING

Een aantal maatregelen zijn opzienbarend. De eerste betreft de subsidies voor studentenvoorzieningen, zijnde de studentenondersteunende diensten. Elke hoger-

onderwijsinstelling in Vlaanderen krijgt van de overheid een financiering om sociale voorzieningen voor studenten uit te bouwen. De K.U.Leuven zou relatief gezien echter heel wat minder krijgen dan in andere instellingen.

Maarten Gerard, ondervoorzitter van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) en van de RvS, spreekt over 600000 euro die de universiteit jaarlijks zou mislopen. Juridisch adviseur voor de RvS Ruth Stokx merkt op dat de hogeronderwijsinstellingen tot in 2002 een bepaald bedrag per instelling werd toegewezen op basis van het aantal studenten dat aan hun instelling was ingeschreven, met het verschil dat universiteiten toen nog substantieel meer kregen dan de hogescholen: Vanaf 2002 werd de sociale toelage van de universiteiten bevroren en enkel nog jaarlijks geïndexeerd. Stijgingen of dalingen in de studentenaantallen

werden vanaf toen niet meer verrekend. Het gevolg is natuurlijk dat na een aantal jaar het subsidiebedrag niet meer overeenstemt met de werkelijke kosten die men heeft, als men kijkt naar de studentenaantallen.

“Deze legislatuur werd komaf gemaakt met de historische achterstelling van de hogescholen. Sinds kort krijgen alle hogescholen een zelfde bedrag per student gesubsidieerd. Dit zelfde principe moet nu nog toegepast worden op de universiteiten zodat alle ongelijkheden definitief weggewerkt zijn. Volgens onze berekeningen hoeft dat zelfs helemaal niet zo veel te kosten,” aldus Stokx.

GON-MIDDELEN

Daarnaast wenst de universiteit ook dat er op het vlak van de GON-middelen een discriminatie wordt weggewerkt. GON-middelen dienen om jongeren met een functiebeperking van extra begeleiding te voorzien, zodat zij minder drempels ondervinden om hen gewoon te laten meedraaien met andere studenten. Momenteel worden die middelen toegekend aan het basis- en het secundaire onderwijs, én aan de hogescholen, maar de universiteiten vallen voorlopig uit de boot. “Maar datt

is hoognodig,” vindt ook Stokx, “door de GON-middelen in het secundair stromen meer mensen met een functiebeperking door naar het gewone onderwijs, waardoor zij ook sneller of vaker aan universitair onderwijs beginnen. Aan de discriminatie die op dit vlak bestaat, moet dan ook snel verholpen worden.”

DE LIJN

Een derde opvallende eis is die van goedkoper openbaar vervoer voor alle studenten: Stokx: “Nu nemen jongeren onder de 26 erg goedkoop de bus, maar als je ouder bent, dan verlies je plots dat voordeel. Leeftijd is hier dus een bepalende categorie om gebruik te kunnen maken van een aantal studentenvoorzieningen, wat voor sommigen mogelijk voor een extra drempel zorgt om in het hoger onderwijs terecht te komen. Dat zou eigenlijk niet mogen. Daarom vragen wij aan de Vlaamse Regering dat er voor diplomastudenten geen onderscheid meer wordt gemaakt.

Maarten: “Momenteel zijn er een 1500-tal diplomastudenten ingeschreven die ouder zijn dan 26. We weten nog niet goed of die een halftijds of een voltijds programma volgen, wat nog voor vraagtekens

kan zorgen.”

Persoonlijk beseft Maarten overigens dat er ook nog de creditcontractstudenten zijn. Daar is er een groep die bijvoorbeeld uit interesse enkele vakken volgen, en voor hen zou het voorlopig nog niet de bedoeling zijn dat zij alle steun krijgen die anderen ook krijgen: “Het is inderdaad niet de bedoeling dat studenten die maar een beperkt aantal studiepunten hebben, disproportioneel zouden kunnen genieten van de steun”. Naar de toekomst toe vermoedt hij dat er wel de mogelijkheid bestaat om de steun toe te kennen op basis van het aantal studiepunten dat iemand opneemt, of het nu binnen het diploma- of het creditcontract is. Vanuit Loko steunen men alvast wel steun voor intercampusverkeer.

Op vlak van huisvesting vindt de RvS dat een aantal bepalingen in het kamerdecreet van februari vorig jaar moeten veranderen. Op de valreep werd toen bijvoorbeeld besloten om warm water verplicht te maken op alle kamers. Volgens de RvS is dat een ondoordachte eis die verhuurders plots erg veel geld zou kosten, iets wat in de praktijk vaak wordt doorgerekend in de huurprijs.

Veto vergelijkt (4): Fietsbeveiliging

Je steelt toch geen fiets? Diefstal is een misdrijf!

De vrije markt doet zijn ding, de wereld is een jungle vol keuzes, de informatiekost swingt de pan uit en steeds opnieuw neemt de verdwaasde cliënt de verkeerde keuze. Niet langer: om de vier weken reikt Veto de arme student de hand om hem te redden van het wrede kapitalisme. Vergelijkend onderzoek van deze week: hoe steel of beveilig je het efficiëntst een fiets.

RUBEN BRUYNOOGHE |

Het is ons wel al langer bekend. Het Leuvens openbaar vervoer is meer dan enkel trein of bus, want zoals het een goede studentenpopulatie betaamt wordt een rondslingerende fiets vlotjes tot het gemeenschappelijk goed gerekend. Vooral op het Martelarenplein, de Naamsestraat en de Tiensestraat. Niet bepaald de donkere steegjes dus.

Omdat stropers de beste boswachters zijn, legden we ons ooreens te luisteren bij het Leuvens politiekorps. Als iemand ons advies kan geven over diefstal zijn zij het wel. Misnoegde studenten klagen wel eens dat ze meer tweewielers aan de stad zijn kwijtgespeeld dan aan dronken collegae. Dat zal je leren de verkeersborden en verlichtingspalen van Leuven te ontsieren met je roestig ros, denken we.

Het eerste wat we in handen krijgen is een brochure. Ons valt meteen de prachtige inventarisatie van fietsslots op. Beugelslots en kettingen verdienen de voorkeur, als je de dikke modellen koopt. Spiraalkabelslots, dunne kettinkjes en cijferslotjes worden ronduit uitgelachen door de preventiedienst, ze worden door de experts ter zake slechts nuttig bevonden als bijkomend slot. Bovendien, moet je het

de dief zo lastig mogelijk maken. Meerdere sloten intelligent aanbrengen maakt je rijwiel een pak minder aantrekkelijk voor dieven, hoewel roze verf naar onze mening daar ook een aardig stukje aan kan bijdragen. Beugelslots moet je dan weer laag aanbrengen, ketting- en krulkabelslots liever hoog en los.

Graveren heeft voor de gelegenheidsdief niet zoveel effect, georganiseerde diefstal wijkt er waarschijnlijk wel wat voor terug. Een mooi gevolg van de cijfertjes op je fiets is de vergrote kans dat je hem ooit terug ziet.

Wat kost die troep aan je fiets? Volgens de handleiding die we in handen hebben, ligt de kostprijs van een betrouwbaar slot rond de dertig euro. Een betonschaar vonden we voor net geen achttien euro. Investeren kan soms makkelijk zijn.

Maar toch, we voelen ons niet helemaal zeker over de impact van zo'n werktuig op het grote publiek en in het bijzonder op de beëdigde ambtenaren van de stad. Een belle-tje met de politiedienst bevestigt ons vermoeden: als je rond wil huppelen met de betonschaar van je papa heb je maar beter een goed verhaal op zak. Bovendien wil het blauw op straat je verhaal dan best ook eens natrekken, half werk of absurditeit is niet echt het dada van

de Leuvense politie.

Ook snuggere jongens en meisjes die hun handen niet willen vuilmaken aan het openbreken van een slot moeten er niet vanuit gaan dat ze hun gading zullen vinden in veinzen. De loods in de Mechelsestraat waar teruggevonden fietsen hun rust vinden is niet zomaar een openbare bibliotheek. Als je iets wil mee naar huis nemen moet je de mensheid overtuigen dat je daar ook reden toe hebt. Een passend fietssleuteltje zou al een eerste mooie hulp zijn, over de andere methoden wilden ze bij de dienst preventie niet zoveel kwijt.

Een belangrijk aspect waar je rekening mee wil houden als aspirant fietssleuteldief is de pakkans en de beboeting. De eerste ligt niet zo erg hoog. 1573 gestolen fietsen in 2007, de eerste acht maanden van 2008 tonen wel een lichte daling. Wat daders betreft zijn de cijfers wat lager: 24 verdachten voor 2007, drie dieven werden op heterdaad betrapt. Het commissariaat weet wel waarom de cijfers zijn wat ze zijn. De diefstal zoals die in Leuven plaatsvindt, is volgens de politie moeilijk op te sporen. Blijkbaar kijken de gelegenheidsdieven in Leuven wel uit hun doppen vooraleer ze beginnen frommelen aan andermans gerief.

Ten slotte zijn we benieuwd wat het prijskaartje van betrapting op heterdaad is. We lopen naar buiten. Fietsen genoeg, politie die ons kan betrappen is echter niet te bespeuren. We geven het op, onderzoeksjournalistiek is niet meer wat ze is geweest. Het parket van Leu-

(STEPHANIE VERBEKEN)

ven geeft ons wat meer informatie omtrent de cijfertjes. Artikelen 461 en 463 van het Belgisch strafwetboek legt de grenzen van de strafmaat tussen de 26 en 500 euro. De gevangenisstraf is een maand tot vijf jaar. "Er kunnen wel minnelijke schikkingen getroffen worden voor daders met een blanco strafblad, er zijn veel mogelijkheden. Maar een fiets blijft een belangrijk vervoermiddel voor een mens, dus je denkt beter na voor je er een steelt", aldus

het parket.

Wat onze conclusie betreft, de huurprijzen van Velo zijn behoorlijk laag en je krijgt er toch meestal ook een gestolen fiets voor in de plaats. Qua kick kan dat toch ook al tellen vinden we. Bovendien, als je zo lang nadent voor je een fiets steelt hoor je vast tot de schare theoretici die onze universiteit rijk is, en die schare is, zoals je vast al hebt gemerkt, niet erg gericht op het praktische openen van een fietsslot.

Maastricht University

Leading in Learning!

Rechten Master's Meeting 7 Maart 2009

Rechten Masters Maastricht:

- European Law School
- Fiscaal Recht (3 specialisaties, o.a. International and European Tax Law)
- Forensica, Criminologie en Rechtspleging
- Globalisation and Law
- Nederlands Recht (6 specialisaties, o.a. Togamaster)
- Recht, Arbeid en Gezondheid
(naar alle waarschijnlijkheid per 1 september 2009: Recht en Arbeid met 2 specialisaties: Arbeid en Gezondheid en Arbeid en Onderneming)
- Intellectual Property Law and Knowledge Management
- International Laws
- Magister Iuris Communis
- Law Honours Programme (research track)

Meld je aan via onze website: www.unimaas.nl/mastersmeeting

Meer informatie? Stuur dan een e-mail: masters@law.unimaas.nl

Let's dance! Drie dagen dans pur sang Move Me danst in STUK

De laatste jaren zijn er veel dansvoorstellingen gemaakt die volgens het grote publiek niet het label dans, maar eerder het etiket performance verdienen. Ben je op zoek naar een echt dansante voorstelling waarin beweging en choreografie centraal staan? Dan vindt u zeker uw gading op het dansfestival Move Me deze week in kunstencentrum STUK.

FILIP TIELENS |

Onder het motto *Let's Dance* staan er vier dansvoorstellingen op de Bühne en programmeert Cinema Zed twee dansfilms. De oudere studenten onder ons herinneren zich misschien nog het *Klapstukfestival*. Tot 2005 nam Leuven met dit twee weken durende dansfestival een unieke plaats in in het internationale danslandschap. Tal van gevestigde waarden als Anne Teresa De Keersmaeker, Alain Platel, Wim Vandekeybus en buitenlandse ensembles speelden er. Door de steeds groter wordende internationale concurrentie met andere dansfestivals en cultuurhuizen was het budgetair niet meer mogelijk om met *Klapstuk* verder te gaan. Kunstencentrum STUK programmeert sindsdien veel meer dans in de gewone programmatie en ondersteunt jonge choreografen en dansers door hen een werkruimte aan te bieden.

Sinds vorig jaar komt daar ook een nieuw dansfestival bij: *Move Me*. In 2007 stonden er twee voorstellingen op de scène die het vader-zoonthema als uitgangspunt hadden. Dit jaar staan er vier internationale voorstellingen op het programma rond dansante dans, it wil zeggen: dans waarbij beweging en choreografie nog steeds de hoofdrol spelen. Wij lieten ons door programmator Els De Bodt gidsen doorheen het programma van *Move Me*.

DANS PUR SANG

«Cie Giolisu danst de voorstelling *Ultime Exile*. De twee Italiaanse dansers gooiden hoge ogen in Wallonië met dit indrukwekkend duet tussen een man en vrouw dat zich afspeelt in niemandsland. Tot nog toe is deze voorstelling redelijk onbekend gebleven in Vlaanderen. Net als in de muziek is ook het Belgische danslandschap nog communautair verdeeld. De danstaal ver-

schilt erg tussen de gewesten. Ook de smaak van Vlamingen en Walen verschilt, hoewel dans toch het medium bij uitstek is dat een universele taal heeft. *Ultime Exile* is een erg fijne voorstelling over de zoektocht naar een ultieme uitweg, die zeker ook moet aanslaan aan deze kant van de taalgrens.»

«Thomas Hauert is een gevestigde waarde die met zijn dansgezelschap Zoo al talloze prijzen won. De voorstelling *Accords* werd door de Franstalige Gemeenschap genomineerd als beste dansvoorstelling van 2008. De Zwitsers-Belgische choreograaf onderzoekt de verschillende manieren waarop muziek een dansbeweging kan sturen. Het resultaat is een compositie waarbij muzikale begrippen als harmonie, melodie en contrapunt fysiek vertaald, versterkt of vervormd worden.»

Milan Tomasik danst zijn eerste solo *Within*, waarin hij verschillende waarnemingen van één en hetzelfde perspectief probeert te tackelen. Op het Julidans festival werd *Within* geroemd als een ongeheel sensuele voorstelling. Als toeschouwer lijkt het of je het onzichtbare, 'wat binnenin zit', kan zien en voelen. Het is een bijzonder esthetische voorstelling geworden, een plezier om naar te kijken. Met zijn afstudeergenoten van P.A.R.T.S. richtte hij het collectief *Les Slovaks* op, die heel fysieke en dansante dans brengen, maar op *Move Me* doet Milan Tomasik het solo.»

«Er staat met Mine ook een Belgische première op het programma. Twee mannelijke dansers spelen een spelletje kat en muis dat gaandeweg uitmondt in een dansduet. Beiden kunnen niet bestaan zonder elkaar en voelen de behoefte om steeds dichterbij elkaar te komen. Een heerlijk speelse en amussante voorstelling van Ivan Fadjo en Pascal Merighi, waarvan de laatste zijn strepen onder andere verdient bij Tanztheater Pina Bausch.»

DANSFILMS

«Ook bijzonder leuk zijn de twee dansfilms die Cinema Zed tijdens *Move Me* toont. In *De Balletten en Ci en La* krijg je een inzicht in hoe de balletten van Alain Platel werken. Deze film is voor een deel in STUK gedraaid en is echt een aanrader als je benieuwd bent hoe het er aan toe gaat in een dansgezelschap. In de

compilatie over de Zweedse regisseur Marten Nilsson worden een drietal experimentele dansfilms getoond. Zijn vrouw is zelf choreografe. De collega's van Cinema Zed zijn razend enthousiast over zijn kortfilms, en ik vertrouw hen hierin blindelings (*lacht*).»

THIRTYSOMETHING

«Volgend jaar heeft *Move Me* als thema *Thirtysomething*, waarin we werk willen tonen van de generatie na kleppers als Anne Teresa De Keersmaeker en Wim Vandekeybus, maar die toch al een

tijdje afgestudeerd zijn, vaak aan P.A.R.T.S. Voor hen is het soms wat moeilijker om steun te krijgen vanuit kunstencentra omdat die vooral focussen op pas afgestudeerd jong talent. *Move Me* is nog bijlange niet zo groot als *Klapstuk*, maar we zijn goed op weg. Al is dat natuurlijk appels met peren vergelijken *lacht*.»

Move Me dansfestival, op 3,4 & 5 maart in STUK. Voor programma, zie www.stuk.be.

Universiteitstoerisme tijdens open lesweek “De juiste student op de juiste plaats”

Tijdens de open lesweek schuimden toekomstige universiteitsstudenten massaal de Leuvense lessen af op zoek naar dé studierichting. Waarom scholieren tijdens de krokusvakantie de universiteitsaula's verkiezen boven de hoge Alpen, verdient een klein onderzoek.

BERT BOOGAERTS & DELPHINE MAES |

Zij waren niet moeilijk te herkennen: zittend op de achterste rij, onopvallend fluisterend, zonder ook maar één woord te noteren van het discours dat vooraan werd afgestoken. Bij de eerste pauze koos het merendeel stevast voor de vrijheid. Een slimme marketingcampagne probeerde de bezoekers echter te overtuigen in hoogsteigen persoon enkele lessen te komen bijwonen. Voor die campagne was Isabelle Van Geet mede verantwoordelijk.

Veto: *Wil de slagzin 'ontdek jezelf, begin bij de wereld' vooral het imago van Leuven als metropool oppoetsen?*

Isabelle Van Geet: «Het is niet zo dat wij het imago van Leuven willen veranderen. Uit ons jaarlijks imago-onderzoek bij mogelijke toekomstige bachelors blijkt dat de K.U.Leuven wordt gezien als een sterke universitaire instelling, vooral wat betreft onderwijs, diploma en kansen op de arbeidsmarkt. Daar hoeft niet veel aan te worden veranderd. Als we aan één ding iets zouden willen veranderen, dan is dat het feit dat de

K.U.Leuven als een iets conservatievere instelling wordt bekeken. Al heeft dat kenmerk ook zijn positieve kanten, zoals het degelijke imago.»

«Met die slagzin willen wij duidelijk maken aan de studenten waar wij voor staan, zonder vergelijkingen te maken. Ook voor zij die van verder komen, willen we vooral meegeven dat je naar Leuven komt om te ontdekken. De klemtoon ligt daarbij op nieuwsgierigheid. Wij willen vooral de juiste student op de juiste plaats. Het heeft weinig zin om een campagne te voeren met als doel alle studenten naar Leuven te lokken, waarbij sommigen zich dan na een jaar misschien absoluut niet thuis voelen.»

Veto: *Vindt er wat betreft info- en opendeurdagen geen marketingwedloop plaats tussen de verschillende universiteiten? Zo pakte Leuven voor het tweede jaar uit met een Vlaanderen Vakantielandwaardig arrangement in een jeugdherberg, inclusief maaltijd bij Alma en bioscoopticket.*

Van Geet: «De infodagen en de open lesweken gaan in de eerste plaats om het geven van relevante informatie. Dat arrangement is

een aanbod voor wie komt, geen doel op zich. De open lesweek staat centraal, er is ook veel vraag naar. In het verleden merkten wij dat de aula's volliepen en mensen kris-kras door elkaar zaten. Als wij dat zelf goed organiseren, verloopt dat beter. Zo kunnen professoren rekening houden met de bezoekers door bijvoorbeeld even een korte samenvatting te geven aan het begin van de les. Vorig jaar zijn wij begonnen met enkele arrangementen waarvoor we effectief samenwerken met de stad Leuven. Die arrangementen zijn in verhouding maar op heel beperkte schaal, veel jongeren zorgen zelf voor een overnachting bij vrienden.»

Veto: *Worden studenten wel beïnvloed door marketingpraatjes en slogans bij de keuze van een universiteit?*

Van Geet: «We hebben ooit een jaar getest wat jongeren van onze campagne vonden. Daaruit bleek dat zij toch zeggen: "De K.U.Leuven, dat is van 'zelf ontdekken'". Toen hadden we wel het gevoel dat men die slagzin goed herkent. Uiteraard gaat die slogan niemand overtuigen die net besloten heeft naar Gent te gaan om alsnog een andere keuze te maken. Dat is ook niet de bedoeling. Die slogan op zich moet niemand lokken, maar hij geeft wel weer waar wij voor staan en wat men van ons kan verwachten.»

VRG: debat assisenprocedure

Brood bij de bakker, vlees bij de slager, en recht bij de jurist?

In de geest van de Franse Revolutie ontstond de assisenprocedure waarbij geen professionele maar een twaalfkoppige volksjury in geval van zeer zware delicten mag oordelen over de schuldvraag. Ondertussen geldt het adagium: "la révolution est une vieille dame" en vormt de Assisenprocedure het hete hangijzer van de Belgische rechtspraak.

IDÉ SMETS |

Aanleiding voor de hevige polemiek is de recente veroordeling van België door het Europees hof voor de rechten van de mens (EHRM). De assisenprocedure zoals deze in België wordt uitgevoerd werd er niet legitiem geacht. Het struikelblok voor het EHRM was het feit dat de jury haar oordeel niet moet motiveren en zo de indruk van willekeur creëert. Het Vlaams Rechtsgenootschap, beter bekend als de studentenkring VRG en professor en advocaat Raf Vestraeten beslo-

ten kort op de bal te spelen en nodigde voorgaande woensdag enkele kopstukken uit om het debat te voeren.

"Dames en heren van de jury, ik ga proberen mijn gelijk te halen: ik pleit voor een totale afschaffing," opent Jean-Luc Cottyn, co-voorzitter van de Hoge Raad van Justitie ongenueanceerd zijn betoog, "Mijn liefde voor vrouwe Justitia is groot en voor haar verleidelijke dochter Assisen nog groter, maar het is geen blinde liefde." Vervolgens structureert hij zijn pleidooi aan de hand van drie argumenten.

Cottyn: "Het concept van een volksjury is tegenwoordig een utopisch gegeven. De juryleden bestaan vooral uit huis- en kuisvrouwen aangezien andere opgeroepen veelvuldig last blijken te hebben van een hypertensische blaas of andere fysieke kwalen. Zijn die huis- en kuisvrouwen te min voor mij? Neen, maar dat is geen weerspiegeling van de maatschappij."

Ten tweede rakelt hij de nog steeds niet legitieme motiveringplicht op en als laatste argument poneert hij dat de fundamentele rechten van de beschuldigten geschonden worden door de onmogelijkheid om in beroep te gaan tegen een assisenvonnis.

In tweede instantie mag Renaat Landuyt, jurist en socialistisch ex-minister, zijn zegje doen. Hij vat het debat eerder op als een

preekstoelgebeuren en schermkantsloos in het rond met ideologische argumenten. Landuyt: "De basis van assisen is een wantrouwen ten aanzien van professionele rechters. Het is een reactie tegen de elite die altijd alles behaalt en staat gelijk aan het aanvaarden dat de gewone mens de macht en de kennis heeft om zulke beslissingen te nemen."

MOTIVERINGSPLICHT

Advocaat en bedreven assisenpleiter Filip Van Den Ende slaagde er gelukkig wel in om een aantal argumenten van Cottyn te counteren. Hij stelt het teloorgaan van de assisenprocedure gelijk aan een democratisch deficit en argumenteert dat het geldgebrek bij Justitie de oorzaak is van de onevenwichtige jury's omdat er geen degelijke vergoeding

kan worden voorzien. Daarenboven acht hij het onmogelijk dat het oordeel van professionelen in plaats van een volksjury aanvaard zou zijn in gemiddeldiseerde zaken als die van Michel Nihoul aangezien hij oneindig veel connecties had in de politieke, juridische en zelfs koninklijke wereld. In beroep gaan tegen een assisenvonnis staat voor hem gelijk aan vragen naar een andere doorsnede van de maatschappij en dat is ondenkbaar.

Het debat wordt besloten met een vragenronde. De studenten worstelen vooral met de vraag of 'de gewone mens' de kwellingen, verantwoordelijkheid en technische kant van een rechtszaak aankan. Jean-Luc Cottyn lijkt dan ook op het eerste gezicht het pleit te hebben gewonnen.

Filosoof Finkelstein tegen Israël

“Leiders zijn monsters”

Het Israëlisch-Palestijns conflict beroert vele harten en brengt een scala aan opiniestukken en meningen op gang. Een academicus die beweert dat terroristische organisaties uitstekend zijn, dat hadden we nog niet gehoord. Professor Norman Finkelstein bracht deze en andere controversiële stellingen vorige woensdag te berde op een gespreksavond in het MTC. Gastheer was het dezer dagen zeer actieve Liberaal Vlaams Studentenverbond.

ERIC LAUREYS |

Norman Finkelstein is naar eigen zeggen geliefder op het Oude Continent dan in zijn eigen Verenigde Staten. In Leuven heeft de man alvast een schare supporters rondlopen. Tijdens zijn voordracht wordt er duchtig in de handen geklapt en erna verdringt zich een dertigtal studenten rond het spreekgestoelte om de man persoonlijk de hand te schudden. In eigen land is de professor universiteitsloos.

NIET-VERLENGING

In 2007 werd zijn mandaat aan de De Paul universiteit van Chicago niet verlengd. In tegenstelling tot de bekende niet-verlenging in Leuven, zou het buitenwerken van Finkelstein van politieke aard geweest zijn. Gezien zijn striemende kritiek op Israël heeft de machtige Joodse lobby een stokje voor zijn professorsopdracht gestoken, zo beweert Finkelstein althans zelf. Ondanks het feit dat zijn beide ouders joods zijn, is hijzelf een rabiate tegenstander van het Israëlische beleid tegenover de Palestijnen en Libanon. Op het eind van vorig jaar werd hem door Israël zelfs een toegangsverbod opgelegd. De volgende tien jaar is hij *persona non grata* aan de oevers van de Jordaan.

Finkelsteins retorische kwaliteiten staan buiten kijf. Met een metaalachtige stem spreekt hij een volgelopen Grote Aula toe over het fundamentele onevenwicht tijdens de oorlog in Gaza tussen Israël en de Palestijnen. “De oorlog in Gaza bestaat niet”, declameert de professor politicologie. “Het is gepaster om van een bloedbad en een slachting te spreken!” Na anderhalf uur inhakken op Israël's methodes in de voorbije oorlogen komt de vragenronde. Ook Veto haalde de man voor de microfoon.

Veto: *U zei dat uw mening totaal*

onbelangrijk is. Waarom dan de wereld afreizen met speeches over Israël?

Norman Finkelstein: «Ik probeer serieus onderzoek te voeren en mensen te voorzien van een degelijke feitenkennis. Want een degelijke feitenkennis ligt aan de basis van een moreel oordeel over deze zaak.»

Veto: *Wat is uw motivatie om u hiervoor onbaatzuchtig in te zetten? Een zoektocht naar gerechtigheid?*

Finkelstein: «Op dit moment is mijn motivatie duidelijker dan ooit. Het Palestijnse volk heeft meer lijd gekend dan één persoon in tienduizend jaar meemaakt. En het lijkt alsof niemand in de hele wereld er een snars om geeft.»

Veto: *Waarom net dit conflict? De wereld staat bol van de conflicten waar niemand om lijkt te geven?*

Finkelstein: «Ha! Een eigenschap van mij is dat ik zeer koppig ben. In mijn jonge jaren was ik betrokken bij protesten tegen de Vietnamoorlog en actief in de burgerrechtenbeweging. In 1982 raakte ik betrokken bij het Palestijnse dossier, en sindsdien heb ik me hierin vastgebeten. Als Israël vriendelijk zou zijn geweest en zich had teruggetrokken in 1983, dan had ik wel een ander conflict gezocht waarop ik me kon storten. Spijtig genoeg blijkt Israël tot hiertoe koppiger dan ikzelf. Dit is mijn levenswerk. Vanaf de leeftijd van 31 jaar is dit de rode draad in mijn leven, en het ziet ernaar uit dat ik hier ook voor zal sterven, net als de mensen uit Palestina. Niet omdat ik geobsedeerd ben door dit dossier, maar omdat het het juiste is om te doen.»

Veto: *U lanceerde een oproep aan de Leuvense studentenbevolking om iets te doen aan de bloedbaden die Israël aanricht. Wat bedoelt u daar concreet mee?*

Finkelstein: «Organiseer het protest! Dat is hoe de dingen verander-

en in het leven. Betoog! Zet druk op de regering! Ik vraag niet om het wiel opnieuw uit te vinden. Doe zoals studenten doen als ze het ergens niet mee eens zijn. Kom de straat op!»

Veto: *Onze minister van Buitenlandse Zaken haalde enkele zwaar-gewonde kinderen op in Gaza, om ze hier te laten verzorgen.*

Finkelstein: «Dat zet geen zoden aan de dijk. Dat was eerder een promotiestunt als je het mij vraagt. Wat hij zou moeten doen, is de

noem ik dat geen oorlog.»

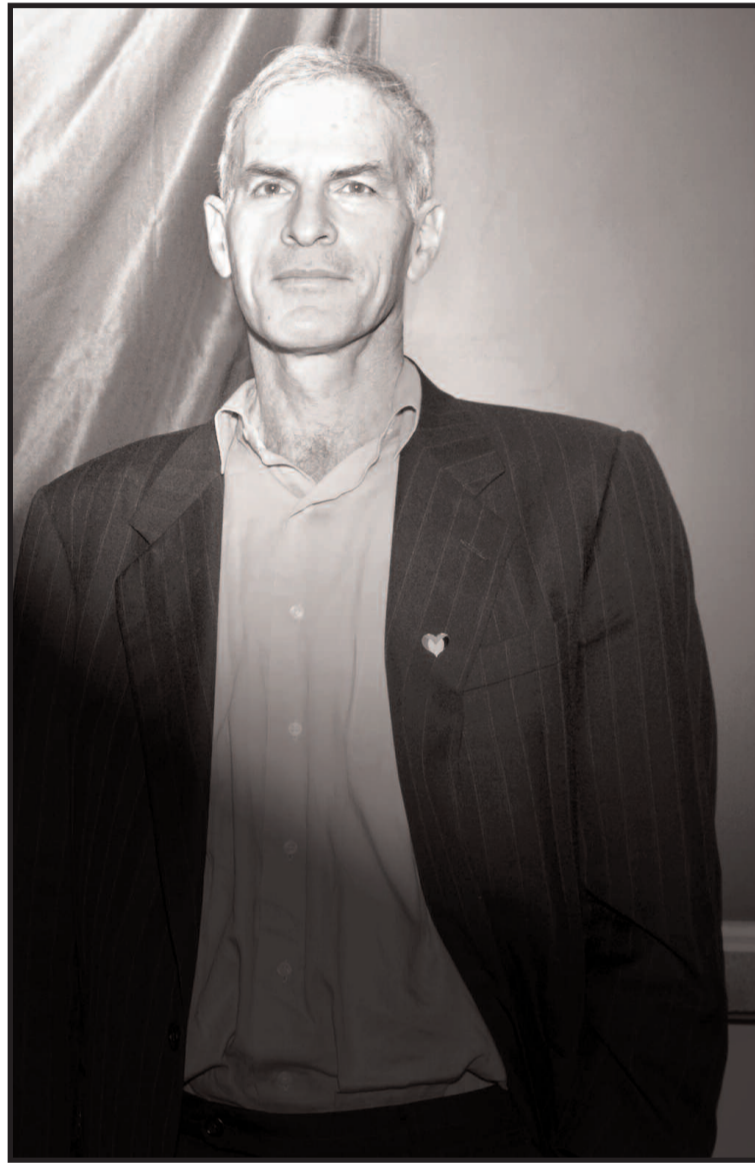
MONSTERS

Veto: *Hebben de leiders van Israël dit echt gewild? Onschuldige kinderen ombrengen?*

Finkelstein: «Ja. Dit is wat Thomas Friedman zegt: ‘We moeten de Palestijnen in Gaza heropvoeden met erge pijn.’»

Veto: *Zo beschreven is dat monsterachtig.*

Finkelstein: «Leiders zijn dan ook monsters. Voor de meeste mensen

CHRISTINE LAUREYS

waarheid aan het licht brengen: Israël voerde geen oorlog in Gaza, maar een moordcampagne. Als een Shermantank een school platrijdt met de kinderen er nog in, dan

met macht is een leven even betekenisloos als het leven van een vlieg die je doodmept.»

Veto: *Waarom is er geen Jood in Israël die dit inziet en verzet biedt?*

Finkelstein: «Er zijn er wel, maar momenteel niet bijster veel. En dat komt omdat ze ongelimiteerde steun genieten van de Verenigde Staten. De Israëli's denken ook dat zij de slachtoffers zijn van ongeoorloofd geweld. Daarbij lopen zij ook rond met het idee, ongetwijfeld overgehouden aan de Holocaust, dat iedereen hen wil vernietigen. Iedereen is Hitler voor hen.»

Veto: *Wat met Hamas en Hezbollah?*

Finkelstein: «Zij hebben, net als iedereen, het recht om zich te verzetten tegen een bezetter. Net zoals men het recht had om tegen de nazi-bezetter op te komen gedurende de Tweede Wereldoorlog.»

Veto: *De toegang tot Israël is u voor de komende tien jaar ontzegd, en ook in Amerika zijn uw supporters dun gezaaid. Geen schrik om ooit in de gevangenis te worden gegooid?*

GEVANGENIS

Finkelstein: «Schrik? Helemaal niet. Maar het zou wel kunnen gebeuren. Ik verwachtte dat ik vorige maand zou worden opgepakt toen ik terugkeerde naar mijn land (de Verenigde Staten, red.), omdat ik de anti-terreurwet had overtreden door mensen van Hezbollah te ontmoeten. Gelukkig gebeurde dat niet. Ik hou nog steeds van mijn appartement in New York.»

Veto: *Maaft de verkiezing van Obama enig verschil?*

Finkelstein: «Nee. Hij is gewoon een nieuwe *dude* met een iets donkerdere huid. Ik snap niet dat volwassen mensen altijd maar op zoek zijn naar een Messias. Ik ben een atheïst. God bestaat niet, of toch: God helpt hen die zichzelf helpen. Als je niet voor jezelf zorgt, verwacht dan niet dat iemand anders het wel zal doen.»

Veto: *Toch besluit u om anderen, namelijk de Palestijnen, te helpen?*

Finkelstein: «Dat is waar. Stel je voor dat iemand je huis in de fik steekt. Je bouwt het opnieuw op, maar het volgende jaar staat je huis weer in lichterlaaie. En opnieuw, en opnieuw. Dat is de situatie voor de Palestijnen. Het geeft me kracht om zulke mensen te helpen.»

Links Leuven viert 50 jaar Cubaanse Revolutie

“Verder kijken dan de mythe Che”

Het is precies 50 jaar geleden dat de Cubaanse dictator Batista verjaagd werd door Fidel Castro en zijn Revolutionaire Beweging. Ook in Leuven gaat dit jubileum niet onopgemerkt voorbij. Op zaterdag 14 maart organiseren Animo en Comac, twee linkse jongerenbewegingen, een thema-avond rond 50 jaar Cubaanse revolutie. Trek je rode Che-T-shirt maar aan en begeef je naar Villa Ernesto om te discussiëren. Nadien wordt er met de nodige Cuba Libre's salsagewijs stoom afgelaten. Hasta la victoria siempre!

NATHALIE HOES |

Animo (de jongerenbeweging van sp.a) en Comac (de jongerenbeweging van de Partij van de Arbeid) slaan voor deze thema-avond de handen in elkaar. “Wij zijn niet zo veel met het communisme bezig, maar deze vijftigste verjaardag is een mooie aanleiding om vanuit linkse hoek samen te werken,” zegt Michaël De Winter, voorzitter van Animo Leuven. Voor Jouwe Vanhoutteghem, voorzitter van

Comac Leuven, blijft het Cubaanse socialisme een voorbeeld. “Ondanks een jarenlange blokkade functioneert het land nog steeds. Er zijn natuurlijk gebreken en ook binnen Comac verschillen de meningen. Wij willen een brede discussie voeren over verschillende maatschappijprojecten.”

Tegenwoordig is een Che Guevara-T-shirt eerder een *fashion item* dan een politiek statement. “Che is een echte cultfiguur. Je kan dat jammer vinden, maar het zorgt

er ook voor dat de geest van de revolutie verder leeft,” meent Vanhoutteghem. Animo wil de politieke erfenis van Cuba kritisch benaderen. “Het doel van de avond is om verder te kijken dan de platte commercie rond de mythe Che. De vraag is wat er gebeurt als Fidel sterft. Komt er opnieuw een revolutie? Keert men terug naar het kapitalisme? Het land is altijd relatief stabiel gebleven, maar het is onduidelijk wat er na de dynastie Castro zal volgen,” stelt De Winter.

TROEVEN

Op de vraag om een balans van 50 jaar Cubaanse revolutie op te maken, heeft geen van beide heren een pasklaar antwoord. “Als je Cuba bezoekt zie je ook veel armoede. Men kan zich dus afvragen of het regime daar altijd zo positief geweest is,” aldus De Winter.

Vanhoutteghem wijst op de troeven van het eiland: “Van de Cubaanse basisdemocratie kan men in het Westen nog iets leren. Die is veel participatiever met wijkcomités bijvoorbeeld. Natuurlijk kan je België niet vergelijken met een klein geïsoleerd eiland met een heel ander economisch systeem.”

De geest van de revolutie leeft nog bij de jonge Cubanen. Vanhoutteghem heeft het met eigen ogen gezien: “Verschillende ngo's organiseren reizen waar ook Comac-leden aan deelnemen. Daar wordt dan uitgebreid met Cubaanse jongeren gediscussieerd. Het communisme leeft zeker nog, maar ze zijn realistisch over de erfenis van Fidel. Men gelooft in een nieuw maatschappelijk project, maar er komt geen volledige koerswijziging. Er is vaak gezegd dat

met het uitsterven van de oude *guerrilleros* ook het Cubaanse socialisme ten dode opgeschreven zou zijn, maar nu ziet men dat de generatie van dertigers en veertigers het communistische gedachtegoed overneemt. Er komt een jongere generatie op de voorgrond, zoals minister van Buitenlandse Zaken Pérez Roque.”

Gast spreker op 14 maart in Villa Ernesto is Katrien Demuyneck, auteur van het recent gepubliceerde 'De Factor Fidel' (samen met Marc Vandepitte). Deze historica is bovendien coördinator van Initiatief Cuba Socialista, een Belgische solidariteitsorganisatie met Cuba. Demuyneck zal ingaan op de erfenis van Fidel en de maatschappelijke uitdagingen van het huidige Cuba.

Henk Rijckaert op Culture Shot

“Je wordt niet populair als je er niet voor werkt”

Henk Rijckaert is geen groentje in het comedywereldje. Vier jaar geleden besliste hij om zich voltijs te wijden aan het vak. Hij was eerder al laureaat van Humorologie en werkte mee aan onder andere Willy's en Marjetten. Nu kent het grote publiek hem van Zonde van de Zendtijd. Afgelopen woensdag stond de humorist op de planken in Ons Huis tijdens Medica's Culture Shot. Hij praatte vrijuit over comedy, verbouwingswerken en de Joodse cavia's.

JEROEN DEBLAERE |

Veto: Hoe bent u met stand-up comedy begonnen?

Henk Rijckaert: «Ik ben begonnen met improvisatietheater bij de Lunatics. Ik studeerde toen nog en er werden vaak workshops georganiseerd. Het concept van die avonden met de Lunatics is dat zij eerst spelen en dat er na de pauze een gevestigde waarde optreedt. Op die manier zag ik iedereen spelen en zo kreeg ik goesting om zelf te schrijven.»

Veto: Hoe begin je aan het schrijven

van zo'n show?

Rijckaert: «Je start eigenlijk met dingen uit je eigen leefwereld. Dat zijn dan absurde dingen over pis en kak. Wat mij nu het meest beïnvloed heeft zijn de verbouwingswerken waar ik nu middenin zit. Dat is de rode draad geworden doorheen de voorstelling waarin ik de mopjes kader.»

LEEFWERELD

«Het is eigenlijk een coming-of-age verhaal. Het gaat over het gevoel dat je vroeger gewoon kon samen

zijn met uw lief en toch elke avond op café gaan en dat dat niet meer kan omdat je nu een huis moet verbouwen. Mijn leefwereld is altijd de basis voor mijn voorstellingen.»

Veto: Wat zijn uw toekomstplannen?

Rijckaert: «Deze voorstelling speel ik nog tot mei 2010. In april beginnen we dan wel al te brainstormen voor een nieuw seizoen van *Zonde van de Zendtijd*. Vandaag hadden we een evaluatiegesprek en de mannen van de VRT zijn erg tevreden. We mogen dus een tweede seizoen brengen. Daarna begin ik te schrijven aan een nieuwe voorstelling.»

Veto: Tegenwoordig zijn er veel comedians. Heeft u daar last van?

Rijckaert: «Het is wel zo dat er veel spelers zijn, maar tegelijkertijd zijn er ook veel meer speelplaatsen. Dat komt omdat comedy veel bekender is dan pakweg acht jaar geleden.»

CENSUUR

«Concurrentie houdt je trouwens wel scherp. Niet iedereen is even goed, maar het is natuurlijk wel zo dat je moet blijven knokken om je plek te verdienen. Ik heb

show. Je moet het publiek een beetje opwarmen, het heeft geen zin om dan al een verhaal te vertellen.»

“Er komt een nieuw seizoen van Zonde van de Zendtijd”

echt veel respect voor alle comedians, ook al brengen ze niet altijd datgene wat ik grappig vind. Ook Geert Hoste, bijvoorbeeld. Met alle respect, Geert Hoste, dat is slecht hé, maar hij heeft er wel voor gewerkt. Er is niet veel afgunst binnen het comedywereldje, want iedereen heeft dat moeten verdienen. Philippe Geubbels ook, je wordt niet populair als je er niet voor werkt.»

Veto: Over Geubbels gesproken, u maakte zelf een jodenmopje vanavond.

Rijckaert: «Ja, als je zo'n mop maakt tegenwoordig, dan scoor je daar wel mee. Ik maak dat mopje ook aan het begin van de

CAVIA

«Ik denk overigens wel dat bijna elke stand-upper een jodenmop heeft uit principe. Het is echt frustrerend om te zien dat sommige dingen gecensureerd worden. Enfin, ik ga de geschiedenis niet ontkennen, maar de laatste tijd krijgen ze het echt voor elkaar dat er dingen worden gecensureerd. Die affaire over de jodenmoppen zet de deur open naar censuur en daar moeten we erg mee opletten, want op den duur mag je enkel nog moppen maken over legoblokjes en cavia's.»

(LISA DEVELPERE)

Dan en slechts dan als: poëzie op café

Poëzieavond in het STUKcafé

Wanneer de hemel reeds zijn zwarte mantel heeft omgeslagen en de nachtelijke koude als een deken neerdaalt, begeven wij ons naar het STUKcafé. Twee en een half uur zullen we worden ondergedompeld in een zee van poëzie... en verdrinken.

NELE BRUYNNOOGHE |

Aangekomen in het tot literair café omgebouwde STUK, komt de warmte ons als een aangename gastheer tegemoet. Meteen valt op dat we niet de enigen zijn met de idee een woordje van de moderne poëzie mee te pikken; we kunnen enkel nog een lege stoel bemachtigen, alle tafels zijn reeds ingenomen.

DRENKELING

Een man klimt op het podium. “Hallo,” klinkt het door de microfoon. Het is een vraag naar stilte. Wanneer de laatste stemmen uitdoven, dreunen zijn woorden door de zaal. Het is net alsof hij voor zijn gedicht slechts één ademteug mag nemen, zo snel komen de woorden op ons af. We hopen maar dat we niet de enigen zijn die als drenkelingen grijpen naar de bedoeling van zijn litanie.

Een tweede man verschijnt op de verhoging. En dan begrijpen we wat de organisatie die de voorstellingen verzorgt wil zeggen met *Dan En Slechts Dan Als* (DESDA): poëzie die werkt dan en slechts dan als ze voorgedragen wordt, liefst nog in een gezellige omgeving zoals een

café. De dichter, Jee Kast, laat zijn woorden klateren op de begeleidende muziek van de piano. Soms snel, soms aarzelend. Dan weer zacht, dan weer driftig. Zowel herhalingen als alleenstaande woorden. Het ritme van zijn stem, de gebaren van zijn handen en de uitdrukkingen van zijn gezicht dragen mee de kracht uit van zijn eenvoudige woorden. Toch hebben we onze twijfels over het gehalte poëzie dat er in zou moeten schuilen.

JAZZY

Door de zaal klinkt plotseling een gillette: “Woehoe! Jeey! Jazzy!” Die persoon had zich blijkbaar ontfermt over meer dan slechts een glaasje fruitsap. We horen haar even later ook nog iets subtieler zeggen: “Is dat poëzie?” We moeten het jammer genoeg deels met haar eens zijn. De hele avond door horen we haar af en toe eens iets uitroepen, lachjes of haar versies van de gedichten als ze de zinnen van de dichters wil afmaken.

Ondertussen zien we op een scherm achter de dichter een beeld geprojecteerd. We zien een hand dat beelden schildert en telkens

overschildert met dikke en dunne zwarte lijnen. Wanneer het klaar is, hangt de schilder het aan één van de zuilen, dicht bij het podium, hoewel hij het toch niet kan nalaten er nog een laatste hand aan te leggen. Het zijn dus niet alleen dichters die het die avond voor het zeggen hebben, ook beeldkunstenaars en muzikanten komen op de planken het beste van zichzelf geven.

De tweede dichter, Marie Meeusen, staat wat onwennig op het podium. Ze verontschuldigt zich meteen voor het feit dat ze haar teksten niet uit het hoofd heeft geleerd. Misschien ook de reden waarom haar woorden verloren gaan.

Ook Maarten Inghels kan ons niet meteen bekoren. Bij zijn laatste gedicht gekomen, steekt plots Marie Meeusen haar hand in de lucht. Of hij zijn gedicht “Troost” uit zijn bundel *Tumult* zou willen voorlezen? Aan verzoeknummers kan hij niet weerstaan, krijgt ze als antwoord. Het is het enige gedicht dat ons nog enigszins aanspreekt.

Of het nu te wijten is aan ons eigen gebrek aan ervaring met poëzie of omdat de gedichten tijdens een voordracht niet tot hun recht komen, blijft de vraag. Ons hoofd staat er na de voorstelling echter niet naar om daarover te reflecteren, het enige waaraan we kunnen denken is een hap frisse lucht.

Filmfirmament

The Reader

Midden vorige eeuw was het interessant om rechten te studeren in Duitsland. Dat merkt student Michael Berg wanneer hij onverwacht een oude liefde terugziet. In de beklagdenbank. Het is het opzet van een beklijvend drama dat ons moedwillig in alle cinematografische trucjes liet lopen.

BO VANLUCHENE |

In Duitsland praten ze graag Engels. Tom Cruise deed het al in *Valkyrie*, allicht om Hitler om de tuin te leiden. En Kate Winslet doet het nog eens in *The Reader*, dat zich afspeelt in het Berlijn van na de Tweede Wereldoorlog. Alleen is haar Engels dit keer met een streng Duits accent doorspekt, voor de oscar — die ze moeiteloos binnenrijfde. Wat wil je ook, met een volstrekt volgens de regels van de kunst geschreven drama overgoten met een Weinstein-sausje.

Wie zich de grote Winslet nog steeds vooral herinnert van de teleurstellende hand op het gecondenseerde ruitje in *Titanic*, zal de gemiste kansen ruimschoots goedge maakt zien. Al van in het begin kan de echte cultuurliefhebber zich uitleven met een schor “Tetten bloot!” In Hollywood wordt ze vooral bejubeld als rolmodel voor het iets dikkere meisje, dat zij naar het schijnt zou zijn. Van al haar seksscènes zou het iets dikkere meisje geheid naar de prozac grijpen.

PIKANT

We willen niet beweren dat *The Reader* het nazisme sexy probeert te maken, maar de joden zullen wellicht niet opgezet zijn met Winslets schitterende rol. Niet dat we willen insinueren dat joden

lichtgeraakt zijn. Maar door voor het standpunt van een verliefde, niet al te knappe Duitse puber te kiezen (die later in Ralph Fiennes verandert) probeert de film de toeschouwer te doen meeleven met een naïeve ex-kampbewaakster van Auschwitz. Hoe ver zouden we zelf gaan, als we orders van bovenaf moesten opvolgen? Menig psychologisch experiment leverde al onrustwekkende resultaten op, maar als het op de Holocaust aankomt hebben we het altijd iets moeilijker met inleven. Op dat onnatuurlijke gevoel speelt *The Reader* in.

Hoewel de sfeer consequent is en er soms zelfs subtiele humor te vinden valt, lijkt de film voor ons nog te veel gemaakt om hem goed te vinden. Echte risico's worden niet genomen. Waar regisseur Stephen Daldry met *The Hours* ooit nog een veel te langdradig vrouwendrama afleverde, hadden wij deze keer echter geen last van verveling. Misschien nog te veel onderschat lijkt de bijdrage van David Kross te zijn, de jonge Duitse acteur die moest wachten tot na zijn achttiende verjaardag om de pikante scènes met Kate Winslet te filmen.

Veel meer dan door de worsteling met schuld en boete — of het gebrek daaraan — werden wij geraakt door de andere thema's. Hoe een vrouw de liefde kortstondig weer durft toe te laten, en die haast voor de eerste keer lijkt te ontdekken. Welke vaardigheden essentieel zijn om in de maatschappij te kunnen aarden. De kracht van schaamte, de zin en onzin van vergiffenis. *The Reader* gaat over zo veel dat we uiteindelijk zelf niet meer wisten waar we precies door geraakt werden. Maar we verlieten de zaal, en we waren veranderd.

Release: 25/02/09

Kort: Oscarfilmpje, so what?

Steekkaart

Regie: Stephen Daldry
Cast: Kate Winslet, Ralph Fiennes
Duur: 124 min.

studio
L E U V E N

Een vervolgverhaal door Elias Gits (tekst: Vincent Vanneste)

Cultuurkalender

DINSDAG 03/03

Move Me: Ultime Exile

Dans — vanaf 20.30u in STUK
(www.stuk.be)

Move Me: Within

Dans — om 22u in STUK
(www.stuk.be)

WOENSDAG 04/03

Boekvoorstelling: Mijn vader

Met o.a. Phara De Aguirre,
Daan Stuyven...

Literatuur — om 19.30u in
Bibliotheek Tweebronnen

Move Me: Accords/Zoo

Dans — om 20.30u in STUK
(www.stuk.be)

Move Me: Within

Dans — om 22u in STUK
(www.stuk.be)

Gert Jan Kocken

Expo, rondleiding — om 19.30u
in STUK (www.stuk.be)

Open Mic Avond

Muziek — om 20u in Het Depot
(www.hetdepot.be)

**Big Band Lemmensinstituut en
Cantabile o.l.v. Frank Vaganée**

American Festival
Klassiek — om 20u in de
Concertzaal van het Lemmens-
instituut, Herestraat 53
(www.lemmens.be)

DONDERDAG 05/03

Move Me: Accords/Zoo

Dans — om 20.30u in STUK
(www.stuk.be)

Move Me: Mine

Dans — om 22u in STUK
(www.stuk.be)

**American Festival: Vlaams
Radiokoor en Kamerkoor
Lemmensinstituut o.l.v. Loyd
Hawthorne**

Klassiek — om 20u in de
Concertzaal van het Lemmens-
instituut, Herestraat 53
(www.lemmens.be)

VRIJDAG 06/03

Licht Gekanteld 0809

Event — om 19u in STUK
(www.stuk.be)

ZATERDAG 07/03

Carnavalstoet

Event — vertrek om 15.11u op
het Sint-Jacobsplein

Kort Sociaal

RENOVATIE

Begin 2010 sluit het stationsge-
bouw van Leuven voor drie jaar
haar deuren. Renovatiewerken
moeten het authentieke histori-
sche kader van het gebouw terug
in ere herstellen. De NMBS in-
vesteert 8,7 miljoen euro in deze
werken en benadrukt dat de
Leuvense reiziger weinig of geen
hinder van de werken zal onder-
vinden.

POVERELLO

Jef Iliens, beter bekend als stich-
ter van de Leuvense afdeling van
Poverello, is maandagavond
overleden. Poverello is een chris-
telijk geïnspireerde organisatie
die zich inzet voor kansarmen en
armen. Iliens leidde deze orga-
nisatie ruim 21 jaar, maar gaf in
2004 de fakkel door. Hij was ook
actief in het gemeentebestuur
van Heverlee.

ED |

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

Al de hits,
al het nieuws

Check out
www.mixfm.be

Zet 'm nu ook
op je radio

DUURZAAM

Leuven is de meest duurzame
stad, zo meldt de regionale om-
roep. Leuven verdiende deze titel
als winnaar van een wedstrijd van
Batibouw, georganiseerd naar
aanleiding van de vijftigste editie
van de bouwbeurs. Batibouw trok
drie weken lang met een karavaan
van levensgrote 'schildpadden'
langs elf Belgische steden met
vragen over duurzaam wonen. Op
deze vragen wisten de Leuvenaars
de beste antwoorden te geven.
Gent en Namen verdienden een
respectievelijke tweede en derde
plaats.

DUURZAMER

Dat Leuven niet enkel veel weet
over duurzame ontwikkeling,
maar deze kennis ook in daden
om wil zetten, bewijst het Leu-
vense stadsbestuur. Op 28 juni or-
ganiseert zij in samenwerking
met het Netwerk Duurzaam Leu-
ven een eerste autoloze zondag in
Leuven. De zeven km lange ring
rond Leuven wordt in ieder geval
vrijgemaakt, alsook enkele be-
langrijke straten zoals de
Bondgenotenlaan. Iedereen die
op deze dag een leuke activiteit
wil organiseren kan subsidies
aanvragen bij het stadsbestuur.

Dez Mona op half UurKULtuur

Toeschouwers van elkaars universum

Dez Mona maakt misschien wel de meest dramatische muziek in Vlaanderen. Het aparte stemtimbre van zanger Gregory Frateur en de muzikale genialiteit van bassist Nicolas Rombouts maakt hen tevens tot één van onze meest beloftevolle bands. Onlangs stonden ze samen met schrijver Pearl Sweetlife (Steven Van Watermeulen en Oscar van den Boogaard) op uitnodiging van de K.U.Leuven, op het podium van de MTC-aula voor een half uurtje gratis Zwarte Romantiek.

TOM DEMEYER & AN MOERENHOUT |

Veto: Jullie zijn hier vanavond samen met twee schrijvers voor een literaire voorstelling. Hoe is deze samenwerking tot stand gekomen?

Gregory Frateur: «Zij hebben ons eigenlijk gecontacteerd. Dat klikte wel op persoonlijk vlak en dus zijn we hun werken beginnen lezen. We zijn eigenlijk aan deze voorstelling begonnen zonder een echt groot plan. We wilden gewoon iets maken, zonder teveel boe of ba, zonder veel vooropgestelde concepten.»

Veto: Vrij experimenteel allemaal?

Frateur: «Ja dat kun je wel stellen. Voor ons was het een uitdaging, want de ontmoeting tussen de

COMPLEMENTAIR DRAMA

Veto: Staan jullie hier dan vanavond als Dez Mona?

Frateur: «Ja uiteraard want wij zijn Dez Mona. De muziek voor de band wordt trouwens ook altijd geschreven door Nicolas en mezelf. Dat wil niet zeggen dat wij niet met meerdere muzikanten kunnen werken. Nu, van zodra Nicolas en ik op een podium staan zijn wij Dez Mona.»

Veto: In de voorstelling van vanavond staat theatraaliteit zeer centraal. Iets wat vaker terugkomt in jullie werk?

Frateur: «Drama en theatraaliteit spreken mij enorm aan. Ook het drama van de schrijvers hier sprak ons aan.»

“Ik ben ervan overtuigd dat we elkaar in de toekomst nog tegen het lijf zullen lopen”

schrijver en de muzikant is niet evident. We zijn beginnen repeteren en ook meteen beginnen spelen. Het ganse project is ontstaan op een aantal dagen, maar het groeit nog steeds, telkens we dit opvoeren. Het groeit en beweegt. Er is niets vastgelegd, als er iets anders gebeurt op het podium dan is dat zo.»

Veto: Wat is dan hun drama?

Frateur: «Kitsch, pure kitsch (lacht).»

Nicolas Rombouts: «Ja kijk, wij zijn donker vanboven en licht beneden, bij hen is het eerder omgekeerd: zij zijn licht vanboven en donker beneden. Het is complementair drama.»

Veto: In hoeverre hebben jullie je

moeten inleven in de personages waar zij hun dramatiek uithalen?

Rombouts: «Het is niet zozeer een ontmoeting tussen muzikant en personage. Het is eerder een ontmoeting tussen de muzikant en de schrijver. We zijn toeschouwers van elkaars universum, wij stappen elkaars wereld niet binnen maar observeren en interpreteren.»

Veto: Zullen jullie in de toekomst nog samenwerken?

Rombouts: «Ik ben ervan overtuigd dat we elkaar in de toekomst nog tegen het lijf zullen lopen (lacht). Nee serieus nu, wij sluiten dat niet uit.»

NIEUWE PLAAT

Veto: Heeft dit project invloed gehad op de nieuwe plaat, die binnenkort uitkomt?

Rombouts: «We zijn natuurlijk al veel langer met de nieuwe plaat bezig, dus ik denk dat het eerder omgekeerd zal zijn. We zijn begonnen aan dit project in een bepaalde mood, dus het is eerder de sfeer van de plaat die zich hier manifesteert.»

Veto: In welke richting gaat die nieuwe plaat?

Frateur: «In tegenstelling tot de twee live-platen wordt dit onze eerste studioplak. Het is natuurlijk een gans andere aanpak. De sound is anders.»

Veto: Gaan jullie dan ook live opnemen in de studio?

Frateur: «Dit is echt een geconstrueerde plaat, we hebben bewust met layers gewerkt. Het was wel een vreemde ervaring want normaal gezien werken wij omgekeerd: eerst spelen we het nummer live, en vervolgens gaan we pas gaan opnemen. Nu was het een heel ander proces, we hebben dagenlang in de studio zitten werken, en toch hebben we getracht niet de spontanei-

teit uit het oog te verliezen.»

Rombouts: «Waar onze muziek zich vroeger eerder live ontwikkelde, zitten we nu al voor we in de studio gaan in een verder stadium. Er komen nu ook strijkers op de plaat voor, er zijn achtergrondzangeressen. Het instrumentarium van die plaat is heel breed. Er staat zelfs een gitaar op, iets waarvan we niet meteen dachten om ooit mee te werken. Maar toch, het klopt voor ons. Ik denk dat dat wel een groot verschil zal zijn ten opzichte van onze vorige twee platen. Maar inhoudelijkgewijs is de theatraaliteit nog steeds aanwezig. Absoluut.»

Veto: Terug naar vanavond. Jullie spelen enkel met bas, voelt dit niet beknopt aan?

Frateur: «Nee, het voelt eigenlijk heel natuurlijk. Deze manier van optreden is voor ons het meest natuurlijk. Als we muziek beginnen te schrijven is dat met bas en stem. We kunnen dan al onze nummers hiertoe herleiden.»

Veto: Hoe valt het trouwens mee om samen te werken met twee overactieve Nederlanders?

Frateur: «Ik denk dat ze het vooral ambetant vinden dat zij niet in de kijker staan nu (lacht). Maar het valt best mee.»

(Lisa Develtere)

Aanstormend talent (?): Exit On The Left “Nieuwe fans veroveren”

Zo nu en dan duikt Veto in de Leuvense visvijver van jonge belofte en laat hen aan het woord over hun kunstvorm en inspiratie. Deze week kijken we naar Exit On The Left. Binnenkort komt hun eerste album I Hope You're Writing This Down uit. De zestienjarige meisjes zijn nu al fan. Wij zijn op onze beurt fan van zestienjarige meisjes.

GEERT JANSSEN |

Veto: Probeer eens een genre op jullie muziek te plakken.

Bert “Ed” Quaghebuer (gitaar): «We zijn begonnen in de metal-core scène maar doordat Jonas (Vandenbroek, zang, red.) zo'n hoge zang had, werd dat als emo bekeken. Uiteindelijk spelen wij punkrock maar meer naar de commerciële kant toe. Dus eigenlijk poppunk, al zitten er nog altijd hardcore- en metalinvloeden in. Op de cd hebben we gekozen om echt punkrock te maken maar een beetje af te dalen in de subgenres. Van de metal en de hardcore zijn we toch wat afgestapt.»

«Op drie april stellen we de cd voor. De eerste single staat al online en ons label Funtime Records gaat ermee naar Studio Brussel trekken. Hopelijk krijgen we daar wat airplay. Sean d'Hondt (Nailpin en co-producer, red.) zingt mee dus dat gaat het kiertje wel wat meer opendoen. We willen ons

zeker niet profileren als een commerciële band, het is gewoon zo dat de sound die we nu hebben wat meer naar de pop toegaat. Mensen die ons kennen weten dat wij gewoon undergroundshows blijven spelen. We hebben afgelopen zaterdag in Alken een benefietconcert gedaan gewoon ergens op de vloer.»

Veto: Hoe is het allemaal begonnen?

Ed: «We bekijken Exit On The Left eigenlijk vanaf mei 2007. Toen hebben we een try-out gedaan met Jonas. Twee maanden later is hij er echt bijgekomen en toen zijn we de EP *Revenge Never Sleeps* gaan schrijven. Ik breng net zoals Jonas nummers aan, maar we bewerken die wel samen. Er wordt heel veel gediscussieerd en geruzied over van alles en nog wat. Met de releaseparty hebben we De Klinker uitverkocht, 350 betalende mensen. We hadden eigenlijk honderd man verwacht.»

LUIK

Veto: Jullie zijn redelijk actief op netwerksites als Facebook en Noxa.

Ed: «Ik geloof dat ons doelpubliek vooral op Noxa zit. Als we daar een show posten en zestig man zegt dat ze gaan komen, dan mogen we erop rekenen dat die zestig man ook gaat komen. Wat niet zo is bij Facebook. Verder ook Twitter, Hyves uit Nederland en Netlog: er ontstaan steeds meer communities en het is moeilijk om bij te blijven. Er vallen op al die sites wel nieuwe fans te veroveren. Maar Myspace blijft bij ons wel centraal staan.»

Veto: Hoe ver reiken de ambities?

Ed: «In 2008 hebben we zeventig shows gespeeld waarbij we ook in Kortrijk, Oostende, Brugge, Genk en Luik zijn gaan spelen. Nu willen we wat meer weekendtoertjes doen in de buurlanden. Eventueel proberen op wat festivals te staan. Met onze single proberen we op de radio te geraken maar we hebben geen ambitie om een hitsingleband te zijn. We willen onze fanbasis echt opbouwen zodat we er ook op kunnen terugvallen.»

Myspace.com/exitontheleft
Zelf checken? Do 12 maart in *De Sojo in Kessel-Lo met o.a. Billy The Kill.*

Kort Cultuur

PAPA

In de Leuvense stadsbibliotheek Tweebronnen kan je op woensdag 4 maart om 20u terecht voor de voorstelling van het boek *Mijn vader*. In dat boekwerk voeren Phara de Aguirre en Kaat Mensels gesprekken met een aantal — volwassen — BV's en hun vaders. Tijdens de voorstelling zal Phara een aantal kids en hun respectievelijke vader interviewen en kan je het werk van de papa van Daan bewonderen. Daan zelf zal voor de gelegenheid ook optreden.

TWEEBRONNEN

Nog meer actie in Tweebronnen. Op donderdag 5 maart kan je om 20u polshoogte nemen van de literaire smaak van Caroline Gennez en Stef Wauters. Boeken die je op voorhand al dan niet moet lezen zijn onder andere *Het verhaal van een huwelijk* van Andrew Sean Greer en Nadia Dala's *Waarom ik mijn moeder de hals doorsneed*. Muziek is er van The Bony King of Nowhere.

LICHT GEKANTELD

Niet in Tweebronnen, maar wel in

STUK is er op donderdag 6 maart een avond cultuur voorzien door Licht Gekanteld — een groep jongeren die culturele zaken regelt voor jongeren. Men draait vanaf 19u twee kortfilms waarna er een optreden plaatsvindt van het jonge, Leuvense The Abundance. Om 21u kan je dan aanschuiven voor de voorstelling *Pubers bestaan niet* van KOPERGIETERY.

PIANO

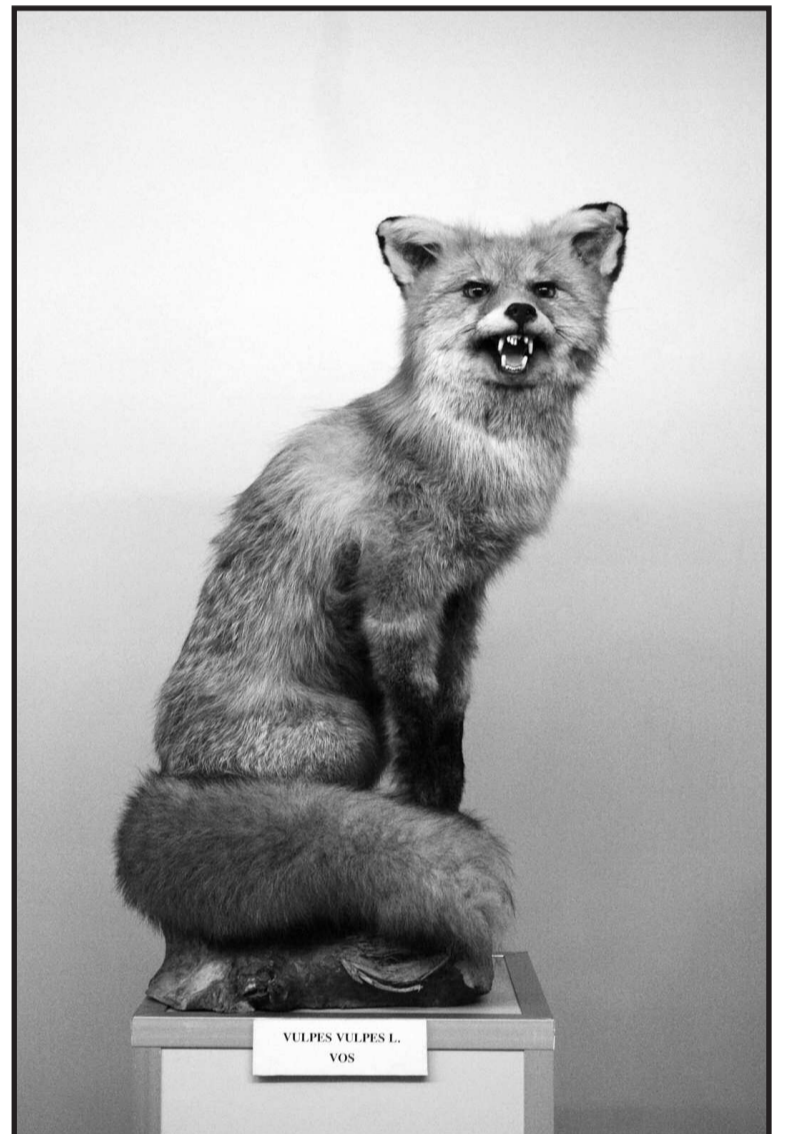
Vanaf maart zet Cinema ZED in samenwerking met het Departement Communicatiewetenschappen van de K.U.Leuven film opnieuw op de kaart. Samen organiseren ze een reeks filmvertoningen die kaderen in de cursus Filmgeschiedenis. Woensdag 5 maart kan je om 20u gaan kijken naar de film *Der Golem* van Paul Wegner. Schrob alvast de oren schoon, want de film wordt live begeleid door piano. Meer informatie over de filmreeks kan u overigens vinden op www.cinemazed.be.

JD & MO

Zoölogisch instiuit

Door
Pieter Declercq

Een week Medica Culture Shot

“Ik ben een dokter in ‘t diepst van mijn gedachten”

Wie zijn culturele hart op de juiste plaats draagt, kon er deze week niet aan voorbij. Bij het vallen van de avond, wanneer alles schijnbaar rustig werd, verlieten de studenten massaal hun koten en trokken naar Medica Culture Shot.

JEROEN DEBLAERE EN HERLINDE HIELE |

Doc's bar veranderde voor even in het culturele Mekka van Vlaanderen, met bekende namen uit de muzikale en comedy-wereld als Raymond van het Groenewoud, Hannelore Bedert en Henk Rijckaert. Ook jonge artiesten kregen een podium, zo passeerden Sonorroes, IZA en Laun, het muzikale wonderkind van Medica, in de voorprogramma's van de al wat groteren. Wij genoten van al dat geweld op Leuvense bodem.

ENTHOUSIAST

Raymond en de zijnen speelden op maandag Doc's bar volledig plat. Een grote meneer in een kleine zaal. Met hun neus quasi tegen de eerste rij van het publiek gedrukt, speelden ze bekende nummers in rockformatie, zoals we ze nog niet eerder zagen. Ze leken er zelf ook plezier in te hebben, want na afloop betraden ze tot twee keer toe opnieuw het podium om de tonen in te zetten van absolute klassiekers als *Twee meisjes* en daarna *Vlaanderen boven*. Het uitbundige publiek zong iets te enthousiast mee en zette af en toe fout in, maar

Raymond wees de studenten grappend terecht.

Woensdag haalden de organisatoren het kruim van de stand-up comedy naar Leuven. Henk Rijckaert en Freddy De Vadder ont-haalden de alweer talrijk opgekomen studenten met een leuke show. Vooral Rijckaert, die sinds zijn optreden in *Zonde van de zendtijd* steeds meer bekendheid geniet, verraste met een voorstelling over de verbouwwerken van zijn huis. Freddy De Vadder had met zijn plat West-Vlaamse dialect en zijn grove humor een groot aantal West-Vlamingen gelokt naar Ons Huis, een krakkemikkig *ding*, zoals Mc Bas Birker het noemde. Deze laatste was aangezocht om beide shows aan elkaar te praten en leverde fantastisch werk. Hij bracht een kleine stand-up comedyshow

en warmde het publiek bijzonder goed op. Voor Rijckaert werd het zo een koud kunstje om de zaal mee te slepen.

MARIAH CAREY

Bart Peeters mocht dan donderdag Het Depot achterover blazen en zo geschiedde. Toen Peeters — overigens met een fantastische band — opkwam, speelde die meteen de pannen van het dak. Wie vooraan stond, danste. Wie in de zeteltjes zat, danste ook. Bart Peeters speelde een korte maar bijzonder energieke set en zweepte het publiek helemaal op. Gezien de man nu niet meteen het stembereik heeft van pakweg een Mariah Carey, klonken de — schaarse — trage, hogere nummers niet fantastisch, maar dat weze hem vergeven. Met zijn dansbare en bij momenten erg funky

muziek sleepte hij de geneeskunde-studenten helemaal mee. “Ik ben een dokter in het diepst van mijn gedachten!” riep hij. Wij willen Bart Peeters graag geloven.

Ben van Bylen, de preses van Medica, gaf vrijdag aan “vooral heel moe, maar wel zeer tevreden” te zijn. De opkomst was bijzonder groot, alle concerten waren ei zo na uitverkocht en er hadden geen noemenswaardige incidenten plaatsgevonden. Voor het optreden van Milc Inc. en Lasgo waren 1200 kaarten verkocht, een opkomst die Alma 3 overigens goed leek aan te kunnen. Wat ons betreft is het hele gebeuren zeker voor herhaling vatbaar en mag Medica rustig verdergaan met zichzelf op de kaart der culturele studentenkringen te plaatsen.

KULEUGEN

Maandag 2 maart 2009 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 16 — www.kuleugen.be

Geert Janssen ontmaskerd!

Welke leugens spiegelt kandidaat-rector Janssen u nu al voor? Wat moet dat geven eens hij verkozen is? De KULEUGEN zocht het voor u uit!

CARL WOODWARD & BOB BERNSTEIN |

Kandidaat-rector Geert Janssen was de laatste maand niet uit de media weg te branden. In zijn populistisch discours profileert hij zich veelvuldig als man van, uit en voor het volk. Een element dat Janssen daarbij steeds beklemtoont, is dat zijn grootvaders mijnwerkers waren. "Mijn beide grootvaders hebben in de Limburgse mijnen gewerkt. Ik weet wat het is om te moeten knokken," aldus Janssen in de *KULEUGEN* van vorige week.

Maar is dit wel zo? Wij gingen op onderzoek uit maar Janssen bleek zijn familiearchieven zorgvuldig te hebben afgeschermd. Van een anonieme bron, een ontevreden ex-medewerker van de *Geert Janssen '09: Uw Rector!*-campagne, kregen wij welgeteld twee foto's. Één van elke grootvader van Janssen. Hoewel dit materiaal kwantitatief tegenvalt, is het kwalitatief een vette vis.

Zo zien wij bijvoorbeeld Janssens maternale grootvader Axel Marie Gustaaf Victor Deckers poseren als dandy. De foto is gedateerd woensdag 23 oktober 1929. De man zat er duidelijk warmpjes bij. Volgens onze anonieme bron speelde Axel Deckers beroepsmatig op de beurs. Voorlopig ontbreken alle bewijzen hiervoor.

Van Janssens paternale grootvader, Willem Paul Johan Armgard Janssen, beschikken we over een heel ander kiekje. Een ongeposeerde joviale buitenopname. Hoewel het hier ogenschijnlijk niet om een dandy gaat, draagt de man toch een pak en zwaait hij met zijn hoed. Enkel de sigaar ontbreekt nog. De foto is niet gedateerd maar valt te situeren in de late jaren 1930. Volgens onze anonieme bron was Willem Janssen een Limburgs grootgrondbezitter die zijn werklieden graag terroriseerde. Ook hier ontbreken voorlopig alle bewijzen.

Er zitten duidelijk barsten in het cordon sanitaire dat Janssen heeft opgetrokken rond zijn familiearchieven. Reden genoeg voor ons om ons onderzoek verder te zetten. Janssen zelf weigert bij monde van zijn perschef San F. Yezerskiy voorlopig alle commentaar.

Jef Roos ontzet over homowoordspeling

In de homoscene is sinds kort een obsessie ontstaan met Jef Roos, de voorzitter van de Raad van Bestuur van de K.U.Leuven. De man wordt gehypet als een sekssymbool. Aanleiding hiertoe zou zijn koppigheid om af te treden zijn en zijn toegeëigende macht. De heer Roos is zelf *not amused* met zijn nieuw verworven status.

Roos vertelt: "Ik kan het niet hebben als groot leider dat mijn naam zo gebruikt wordt voor een simpele lach en ik ben geen sekssymbool!" Alhoewel wij het er mee eens zijn dat Roos niet direct een seksgod genoemd kan worden (alhoewel hij zeker wat mensen geneukt heeft), toch vinden we dat de man overdrijft. Zo ook Bastiaen Deneve, voorzitter van Holebi Leuven: "We kunnen niet dicteren wie door onze leden knap of aantrekkelijk gevonden wordt, dus daar zal hij moeten mee leven. En dat velen van ons graag eens "in de Roos zouden willen schieten" is slechts een woordspeling. En een verdomd goeie die als erg ironisch zou kunnen worden opgevat. De heer Oosterlinck zal het stevast beamen."

Zal dit verhaal nog een staartje krijgen? We denken het niet.

LOKO-voorzitter over rectorsevaluatie (3)

"Ben ik dan zo moeilijk te verstaan?"

Vorige week bracht KULEUGEN een rechtzetting van zelfverklaard warhoofd Arne Smeets omtrent LOKO's stemgedrag bij de evaluatie van de rector. Het wordt echter week na week onduidelijker wat hij nu net bedoelde met de uitspraak "we hebben in blok gestemd". De rechtzetting bleek een vergissing.

Arne reageert ontzet: "Ik begrijp niet dat KULEUGEN zulke nonsens publiceert zonder eerst haar bronnen te checken. Ik heb helemaal geen postduif verstuurd en al zeker niet met de boodschap dat ik in december al zou blokken. U moet weten dat studentenvertegenwoordiging geen malligheid is. Daarom studeer ik het hele jaar door niets, ik begin pas in de kerstvakantie met blokken."

Wat is dan wel de betekenis van de "in blok gestemd", vragen we hem. "Wel, dat is eenvoudig. De stemming gebeurde met van die invulformuliertjes met vakjes en lijntjes. We konden voor of tegen stemmen door een blokje in te kleuren. Vandaar dat ik zei: We hebben in een blokje gestemd."

A
FRIDGE TOO FAR
THE CLASSIC HISTORY OF
THE GREATEST BATTLE OF WORLD WAR II

Opmars tegen Kinopolis

In de strijd om de euro van de filmkijker draaien de Studio's een nieuwe richting in. Ze stappen af van de hedendaagse block-busters en brengen alternatieven voor de meerwaardezoeker. Elke week, of toch zolang de voorraad strekt, publiceren ze op deze pagina de *feature* van de week.

Freddy

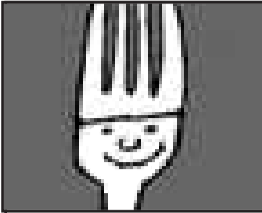
door Sh3L14C

www.shellac.be

This page has been laid out by

Buddy lay Out Corporation.

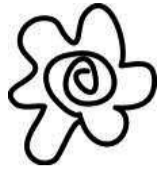

Menu van de week

in Alma 1-2-3

3 - 7 maart 2009

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Mexicaanse bloemkoolkaasburger	3,90
Kalkoenspiesjes met provençaalse saus	4,50
Koninginnenhapje	3,40
Pensen met appelmoes A1+A3	2,60
Steak met groenten en saus A2	4,90
Varkensrib met sperziebonen	3,90

woensdag

Kalkoensteak met worteltjes	2,60
Hongaars Kerkhofstoofpotje	4,90
Kippenlapje met groenten en saus A3	3,90
Quornpita	3,40
Spaghetti bolognaise A3	2,60-3,00
Steak met groenten en saus A1+A2	4,90
Verse visfilet met witte wijnsaus	4,50

donderdag

Beenham met provençaalse saus	3,40
Fishsticks met tartaarsaus A2+A3	2,60
Groententaart	4,90
Kip met bruine van Corsendonck	4,50
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	4,50
Koninginnenhapje A2	3,40
Spaghetti bolognaise A1	2,60-3,00
Steak met groenten en saus A2+A3	4,90

vrijdag

Boerenworst, witte kool met spekblokjes	2,60
Kalkoenstovers met patersbier en witloof	4,90
Koninginnenhapje	3,40
Omelet natuur met tomaten-paprikamengeling	3,90

zaterdag

Fishticks met tartaarsaus A2+A3	2,60
Kip met bruine van Corsendonck A2+A3	4,50
Koninginnenhapje A2	3,40
Quornpita A2	3,40

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **Gasthuisberg, Justus Lipsius** en **Pauscollege**

(advertentie)

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

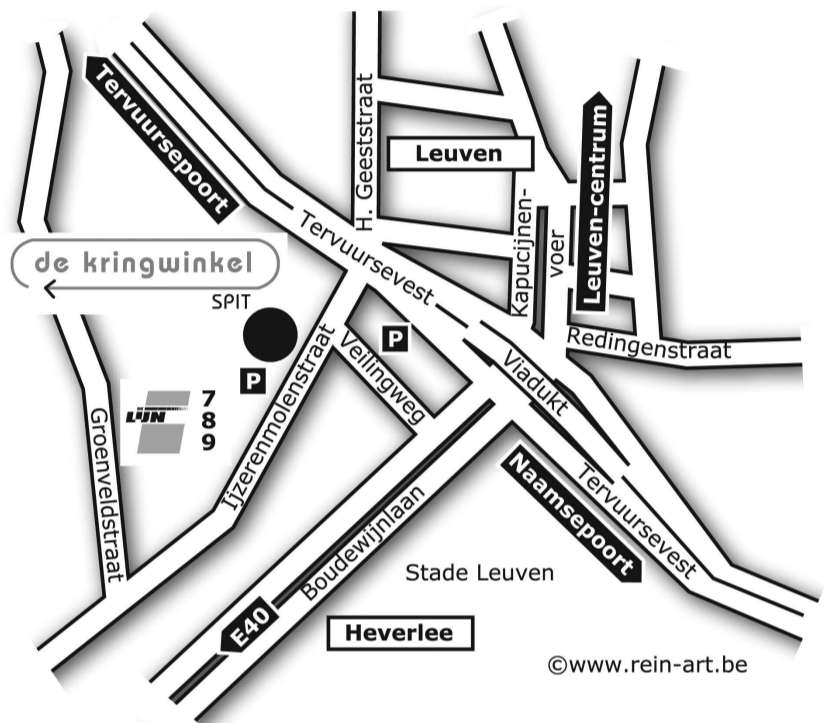
De Kringwinkel SPIT:
Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u

zat: 10 - 17u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

(advertentie)

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 16
Maandag - 2 maart 2009

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ken 'Barbie' Lambeets

Redactiesecretaris & V.U.:
Christoph 'Malibu Stacy' Meeussen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:
Maud 'Pipi Langkous' Oeyen, Ruben 'Britney Spears' Bruynooghe, Christine 'Leni Riefenstahl' Laureys, Eric 'Maria Magdalena' Laureys & Roel 'Princess Ariel' Moeurs

Medewerkers deze week:
Jeroen 'Dawn French' Baert, Pieterjan 'Jennifer Saunders' Bonne, Bert 'Björk Gudmundsdóttir' Boogaerts, Nele 'Eva Braun' Bruynooghe, Jeroen 'Simone de Beauvoir' Deblaere, Pieter 'Naomi Campbell' Declercq, Els 'Jeanne D'Arc' Dehaen, Tom 'sexy hot babe' Demeyer, Lisa 'Hillary Clinton' Develtere, Maarten 'Margriet Hermans' Goethals, Nathalie 'Eleanor Roosevelt' Hoes, Simon 'Sappho van Lesbos' Horsten, Geert 'Regina Loef' Janssen, Herlinde 'Fabiola de Mora y Aragón' Hiele, An 'Machteld Timmermans' Moerenhout, Kristof 'uw moeder' Muylaert, Ide 'Catherine Verfaillie' Smets, Filip 'Domino of zo' Tielens, Kris 'Ila' Vanelderden, Bo 'Kristien Hemmerechts' Vanluchene, Stephanie 'Lieve Blancquaert' Verbeken.

Cartoons:
Negu & Sh3L4C

DTP:
Ruben Bruynooghe, Jeroen Deblaere, Els Dehaen, Herlinde Hiele, Ken Lambeets, Christine Laureys, Christoph Meeussen, Roel Moeurs

Eindredactie:
Els Dehaen, Roel Moeurs, Kristof Muylaert en Ruben Bruynooghe

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - Annelies Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (bekende vrouwen, tekst, foto, lay-out,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Kringkalender

Chemika
cantus Chemika@Ons Huys op 11/3 om 20u

Cultuur
Openingsavond IFTf@Museumzaal K.U.Leuven op 11/3 om 19u

Ekonomika
Rewind TD@Alma 2 op 10/3 om 21u

Historia
Historia's Feestweek - Verkleedcantus@Pavlov op 9/3 om 20u30

Historia's Feestweek - Comedy Night@Parthenonzaal (MSI 03.18) op 10/3 om 20u

Politika
elektrofuif@musicafe op 11/3 om 22u

Sport
Studentenfietsrace@Vismarkt op 4/3 om 16u

WSF - Boogschieten@KHLuven op 4/3 om 16u

WSF - Relaxatieavond@KHLuven op 11/3 om 18u

Vlaams Rechtgenootschap
Revue@PDS op 11/3 om 20u

Berichten

HOLEBIFOON

Ben je thuis in de holebiwereld en wil je anderen helpen? Kun je onbevange naar anderen luisteren? Kun je je 10 uur per maand vrijmaken? Aarzel niet en contacteer ons. De holebifoon biedt een degelijke opleiding en opvolging in een enthousiast team. Contacteer jan.deleeuw@holebifederatie.be

JOBINFODAG

Op woensdag 4 maart kunnen laatstejaarsstudenten en afgestudeerden terecht in de grote sporthal van Gebouw De Nayer voor een heuse jobinfodag. Vanaf 13u kan je er informeel kennismaken met vertegenwoordigers van het beroepsleven.

**“Trek eens
aan mijn
vinger”**

Het niveau van mijn moppen blijft me verbazen!

AD FUNDUM!

**Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9**

**Studentenradio op het
ritme van de bierstad**

MIX FM
102.6 Leuven
(advertentie)
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

Buddy van de week:

Herlinde Hiele

Wij tikken met plezier al uw werkjes.

Kris Rosselle
Hof ter Bekelaan 12
3020 Herent-Winksele
Tel. 016/20 70 77

(advertentie)

Minisudoku **

8		3		5	4	1	6	7
7	2	5		6				
6						5		2
2	6		5	7				
3	4	7				8		
		9	3		8		2	
4	3	2			5		9	
9						2	5	3
5	8		9	3	2			

Minisudoku ***

		4	9					
			4		1			5
	9	7						
			3	7		4	1	8
4	1				6	3		
	3			1			9	2
	4					5		1
				4				2
	2		8				4	9

“I’m no American, I’m a Vlaming”

Vrijen, sporten en optreden. Voor die drie zaken tekent Raymond van het Groenewoud eeuwig als het moet. De eerste twee zaken vermijdt hij op het podium, voor het laatste kon u vorige maandag terecht in Doc’s Bar. Het is er niet groot, doch geknipt voor het nieuwe concept dat de man momenteel uittest.

HERLINDE HIELE & CHRISTOPH MEEUssen |

Veto: *Waarom geeft u uitzonderlijk dit concert voor deze gelegenheid?*

Raymond van het Groenewoud: «We spelen al lang met de idee om een soort rock te spelen met een erg sober gezelschap, nu met twee gitaristen, een bas en drummer. Vanwege onze grote honger om te spelen en de specifieke vraag ernaar, besloten we erop in te gaan. Het viel overigens gemakkelijk te linken aan een tweede optreden.»

ROMANCE

Veto: *U heeft honger?*

van het Groenewoud: «Ja, er is veel zin om op een heel bestudeerde manier die zogenaamde rockbezetting te hanteren. Als je goed let op de wisselwerking tussen de instrumentalisten, zie je dat dat goed gaat. Soms voel ik me net als zo’n laboratoriumgast. We zouden dan als gasten van zestien jaar er alles uit kunnen rammen, maar toch spelen we vrij beredeneerd. Op repetities althans, want op het podium hoeven mensen niet te kijken naar laboratoriumgasten.»

Veto: *Doen in de sobere bezetting de gewoontelijke bandleden mee?*

van het Groenewoud: «Dat is een andere romance in het verhaal. Na talloze projecten begin ik te ontdekken dat ik graag iets wil om op terug te vallen voor de rest van mijn leven. Je kan zoiets niet bestellen, maar het is een visioen. De bassist en de drummer willen alvast wel mee op de reis.»

«Ik kan ook thuis bij mijn piano zitten wachten op liedjes tot aan een optreden, maar dan is de natuurlijkheid van dat procedé verloren. De bassist en de drummer zeggen: “We zullen zorgen dat we uw 400 liedjes kennen en dan zullen we vrij zijn.” Dat zijn dan al drie mensen. Dan denk ik dat we eventueel nog wel flexibel zijn naar de vierde man, dat is dan meestal een solist. Zo’n droom werk ik momenteel uit, maar het is er een van lange adem.»

ZO LEKKER

Veto: *Is het mogelijk om al die 400 nummers om te zetten naar rock?*

van het Groenewoud: «Het is rock tussen aanhalingstekens. De instrumentatie associeer je met rock, maar voor de rest zullen de interpretaties verschillen. Het nummer *Het is zo lekker*, catalogeer ik als amateur als salsa, maar we geraken

“Je denkt zagezegd kritisch na maar dan bleek dat je maar op één manier kritisch kon nadenken”

ermee weg en dat vind ik interessant. Het is voor mij een droom om verschillende grenzen te doorbreken en niet enkel datgene te spelen wat er van de instrumenten wordt verwacht. Al zijn dat maar gedachten.»

Veto: *Is dat een doorbreken van grenzen doorbreken à la Frank*

Zappa?

van het Groenewoud: «Ik zag hem een keer met flink wat mensen, maar hij speelde wellicht ook wel met een kleinere bezetting. Zappa speelde wellicht meer met moeilijke structuren en voornamelijk door zijn vele solo’s. Dat doe ik zelf niet, gewoon omdat ik de capaciteiten er niet voor heb. Ik probeer mijn projecten zo te houden dat ik lijk te kunnen soleren.»

Veto: *U maakt het uzelf niet gemakkelijk door steeds uw muziek heruit te vinden en niet terug te vallen op wat u al bereikte.*

VISIOENEN

van het Groenewoud: «Nee, maar dat komt door visioenen hé. Je hebt daar last van of niet, en ik heb er last van. Al is dat een valse manier om het negatief uit te drukken, want ik ben er natuurlijk blij mee en probeer droom per droom ook wel waar te maken. Dat in de wetenschap dat nooit 100 % lukt, maar het is leuk om te leven.»

«Overleven is ook belangrijk,

dat die eigenlijk toch dit of dat willen doen, maar dat ze het dan toch niet doen want “wie weet wat de mensen zouden zeggen”. Het aloude verhaal eigenlijk. Ik heb ooit nog zo’n schoonfamilie gehad: “wat zullen de mensen zeggen?” Als je daarmee zit, geraak je niet uit de startblokken.»

Veto: *Hebben beginnende muzikanten vandaag meer angst, denkt u? Had u die vroeger?*

van het Groenewoud: «Beginnen is moeilijk. De universele stelling zegt dat er niemand is die op u wacht, er is niemand die naar u uitkijkt. De mensen verrast doen opkijken is dan ook aartsmoelijk.»

Veto: *Gaat u in deze veranderende wereld overigens een nieuwe ‘Weg met Amerika’ schrijven?*

van het Groenewoud: «Stel u voor! Nee, voorlopig speel ik het zelfs niet meer. Daarvoor swingt het niet genoeg. Als ik te lang moet werken om iets goed te krijgen, dan laat ik het soms gewoon liggen. Het is wel grappig dat je dat zegt, want ik ben ook nog naïef genoeg om te geloven in een evolutie die er met de nieuwe president kan zijn.»

«Het is allemaal symboliek ook, mijn tekst is geen absolute weergave van de absolute werkelijkheid. Het is meer een sfeerke-

adequaat bespreken maar intuïtief voel ik wel dat het niet enkel de Amerikanen zijn bij de twaalf rijksten ter wereld, maar ze zitten er

wezig is dan bij de mainstream. Je denkt zagezegd kritisch na maar dan bleek dat je maar op één manier kritisch kon nadenken, name-

“De universele stelling zegt dat er niemand is die op u wacht, er is niemand die naar u uitkijkt”

wel bij. Alles willen regelen, macht hebben. Naar de letterlijkheid is het dom om dat lied *Weg met Amerika* te noemen, maar ik had eens zin om me zo te smijten.»

Veto: *U spreekt ook van een onevenwichtige balans tussen het Engels en het Nederlands?*

van het Groenewoud: «Ik ervaar dat als verstikkend en zo modieus. Tom Barman bijvoorbeeld, die — dacht ik — via zijn vader Engelse roots heeft. Alles wat naturel is herken je natuurlijk wel, maar alles wat poseren is, zoals iemand die zichzelf sociaal een plaats wil geven door middel van modemiddelen zoals het nonstop gebruiken van het Engels — dat vind ik zo arm.»

«Iedereen mag natuurlijk zijn zin doen maar ik mag dan ook eens

lijkt zoals de rest van de groep. Daarvan heb ik veel meer hartzeer gehad dan van het zogenaamd domme klootjesvolk, die hebben minder dat fundamentalistische, die zijn onschuldiger. Zij kijken naar Blokken, nog naar een tv-show en gaan slapen. Zij leven en laten leven. Wat een thema’s! (lacht).»

Veto: *U spreekt van eeuwige vermoedelijkheid?*

van het Groenewoud: «Vrijen, sporten en optreden, daar kan je me eeuwig op afsturen, maar van alles wat daarbuiten valt, zou ik soms het liefst op bed gaan liggen. Mensen vragen me hoe ik dan bijvoorbeeld zeven uur lang op de Gentse feesten optreed. Ik denk dat ik onbewust energie opspaar om te vrijen, te sporten en voor optredens (lacht).»

Veto: *In het liftboypakje dat u vaak aanhebt, lijkt u inderdaad onvermoeibaar.*

van het Groenewoud: «Dat noem ik de Bart Peeters in mij die is opgestaan. Het is een concept zoals een ander, maar ik wist wel dat als ik er aan begon, ik er verder mee moest en het doen verkopen. Het is leuk om te doen, wellicht ook als het voorbij is, maar voorlopig zien we wel.»

Veto: *Over wereldeconomie gesproken: u heeft een liedje aan Bart Peeters weggegeven omdat het voor u te vrolijk was?*

van het Groenewoud: Ik had dat lied een periode gespeeld en ik vond het toevallig terug op een rest-cd, met een aantal nummers die ooit niet op een plaat pasten en toen ik het hoorde dacht ik dat het iets voor Bart zou kunnen zijn. Ik heb het dan vrijblijvend naar hem opgestuurd en hij beaamde. Hij was ook verbijsterd dat ik het niet zelf deed en dat ik het gewoon weggaf (lacht).

WILSKRACHT

Veto: *Maar het was te vrolijk voor u?*

van het Groenewoud: Ik heb er m’n plezier mee gehad maar ja, dat is nu zo. In 1992 speelde ik het drie jaar lang en daarna hoefde het voor mij niet meer, zo zijn er nog wel wat.

Veto: *Hebt u met Hannelore Bedert ook niet een nummer opgenomen?*

van het Groenewoud: Het staat wel op haar cd, maar ik denk dat Hannelore het niet op single wilde uitbrengen. Dat vind ik trouwens wel bij haar passen, het getuigt van een gezonde wilskracht dat ze dat niet doet want dan zou ze me ook praktisch moeten bellen om te vragen of ik mee in zee wil voor dat project. Het is duidelijk tweestemmig, met mijn herkenbare stem erbij. Dus als ze daarop zou mikken en het moet live worden opgevoerd dan zou ik er elke keer moeten bij zijn, zo lijkt het toch. Het past wel bij haar artistiek karakter dat ze het zo bekijkt, het verwondert me niet.

(CHRISTOPH MEEUssen)

maar dat is al sinds 1977 geen probleem, waardoor ik er ook niet te veel angsten rond heb. Dat helpt ook hoor. Hoe zeggen ze dat weer al? “De vrees bewerkstelligt het gevreesde.” Dat vind ik een zeer mooie zin, een boutade. En nogmaals, daar heb ik dus geen last van. Ik heb zelfs een behoorlijke portie zelfvertrouwen: “Ik ga nu weer iets anders doen en daarmee zal ik wel

ning waarmee ik me amuseer. Er zijn wel dingen die ik staande hou, maar het zou nu minder gepast zijn. Onlangs vond ik nog volgende werktekst terug: “Because I’m no second rate English man, because I’m no American, I’m a Vlaming” (lacht). Het was zo grappig dat ik er iets mee moest doen, iets dat misschien ook beter houdbaar is dan wat ik toen heb gesteld.»

«Ik zit in een omgeving waar iedereen denkt dat hij cool is door het woord cool te zeggen. Overall is een Angelsaksische invloed, via de computertaal of via de reclamemetaal, allemaal slogans. one-liners, ook weer zo’n woord. Niet dat dat niet mag, maar ik vind de verhouding zo slecht en dat durft mij wel eens storen. Het is erg triest in Vlaanderen wanneer iemand naar z’n identiteit zoekt via een andere identiteit. Wanneer je het anders wil doen, ben je voor je het weet de rechtse, geitenwollensokkendragende Vlaming en dan denk je ook: “Laat maar, dat is me allemaal te bagger.” De wereldeconomie kan ik niet

niet alleen komen te staan in de wereld.»

Veto: *Is dat dan geen angst van u?*
van het Groenewoud: «Net niet. Ik bedoel dat ik geen angst heb of weinig angsten denk te hebben, want ik weet dat dat afremt. Ik ken ook de verhalen die me duidelijk worden gemaakt door andere mensen,

KLOOTJESVOLK

«En dat vind ik ook triestig, iemand die zich afkeert van de mainstream die heet dan alternatief. Dat was altijd het rotte in mijn leven. Mijn ouders waren politiek links maar dan merkte ik dat daar ook een verlangen naar uniformiteit uit voortkomt dat zelfs nog fanatieker aan-